

Učenje ... iz šole v življenje

Zbornik ob 110-letnici
Centra Janeza Levca Ljubljana

LAHKO BRANJE

Učenje ... iz šole v življenje: Zbornik ob 110-letnici Centra Janeza Levca Ljubljana

Urednici:

Živa Jakšič Ivačič in Laura Pihlar

Avtorji:

Živa Jakšič Ivačič, Laura Pihlar, Nataša Blaj, Mojca Bajuk, Daša Ferš, Petra Štuhec, Špela Kranjec, Lorena Flis, Saša Uršnik in Matej Rovšek.

Testni bralci Delovnega in zaposlitvenega centra in OVI Jarše:

Metka Topič, Jana Pangerc, Sandi Štravs, Bojan Bertoncelj, Klemen Mlakar, Tadej Aršič, Ana Bela Sadik, Maks Varlec, Din Subašič in Toni Leko.

Strokovna podpora testnim bralcem:

Silvia Tavčar in Živa Jakšič Ivačič

Jezikovni pregled:

Nika Bedek

Oblikovanje: Oblikovalski studio 76, Marko Bradica s. p.

Izdal in založil: Center Janeza Levca Ljubljana

Za založnika: Matej Rovšek

Ljubljana, 2022

Elektronska izdaja.

Publikacija je dostopna na: <https://www.centerjanezalevca.si/>

Mestna občina
Ljubljana

Znaki za lahko branje

To je evropski znak, ki nam pove,
da je besedilo napisano v lahkem branju.

To je slovenski znak, ki nam pove,
da je besedilo napisano v lahkem branju.

Razlaga naslova knjige

Naslov knjige je: Učenje ... iz šole v življenje.

Naslov je slogan Centra Janeza Levca ob 110-letnici.

Slogan je kratka misel ali ideja.

Slogan šole nam pove, kaj je šoli pomembno.

Slogan šole nam pove, kaj učenci in zaposleni delajo v šoli.

Slogan Centra Janeza Levca nam pove, da se bodo učenci v šoli veliko učili.

Učili se bodo, da bodo kasneje v življenju dobro in samostojno živeli.

Dragi bralec, draga bralka!

Pred vami je knjiga o 110 letih Centra Janeza Levca.

Taki knjigi rečemo zbornik.

Knjigo smo napisali zato,

da proslavimo 110. rojstni dan Centra Janeza Levca.

V knjigi smo napisali nekaj pomembnih stvari,

ki so se zgodile na Centru Janeza Levca v zadnjih 110 letih.

V knjigi smo napisali,

kaj se je na Centru Janeza Levca dogajalo v

šolskem letu 2021/22.

V knjigi smo napisali naše želje za naslednjih 110 let.

Knjiga je napisana v lahkem branju.

To pomeni, da to knjigo lažje beremo.

V knjigi je tudi veliko fotografij.

Knjigo smo napisali za učence,

starše, zaposlene in druge,

ki bi jih knjiga zanimala.

Knjigo lahko berete doma ali v šoli.

Več o prvih 100 letih Centra Janeza Levca

si lahko preberete tudi v knjigi z naslovom:

Sto let Zavoda za usposabljanje Janeza Levca.

Knjiga ni napisana v lahkem branju.

Želiva vam veliko veselja pri branju in
gledanju fotografij!

Živa Jakšič Ivačič in Laura Pihlar,
urednici knjige

Na fotografiji sta Laura in Živa.
Fotografijo je naredil Klemen Plešnik.

KAZALO

Kaj se je na Centru Janeza Levca zgodilo v zadnjih 110 letih?	9
Pomembni dogodki	9
Spomini iz Centra Janeza Levca	18
Spomini zaposlenih	21
Učenje in poučevanje v času koronavirusne bolezni	32
Spomini drugih enot Centra Janeza Levca	38
Kaj vse smo letos počeli na Centru Janeza Levca?.....	45
Dan odprtih vrat na šoli Levstikov trg.....	47
Dan odprtih vrat na šoli OVI Jarše	53
Dan odprtih vrat na šoli Dečkova.....	62
Dan odprtih vrat v Domu	73
Kako izgleda moj dan v šoli in Domu?	82
Kaj delajo druge enote Centra Janeza Levca?	97
Kaj nas na Centru Janeza Levca čaka v naslednjih 110 letih?.....	103
Želje ravnatelja za naslednjih 110 let.....	103
Želje Mestne občine Ljubljana za naslednjih 110 let.....	104
Želje Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport za naslednjih 110 let.....	105
Želje učencev, staršev in zaposlenih za prihodnost.....	106
Kako bo izgledala šola čez 110 let?	111
Razmislek o prihodnosti drugih enot Centra Janeza Levca.....	113

1 . P O G L A V J E

Kaj se je na Centru Janeza Levca zgodilo v zadnjih 110 letih?

Center Janeza Levca je nastal 110 let nazaj.

To je zelo dolgo nazaj.

V tem času se je na Centru Janeza Levca zgodilo veliko stvari.

Nastali so lepi spomini.

V tem poglavju smo zbrali pomembne dogodke in lepe spomine.

Poglavje je en del knjige.

Pomembni dogodki

V zadnjih 110 letih se je na Centru Janeza Levca zgodilo veliko pomembnih dogodkov.

Dogodek je takrat, ko se zgodi nekaj posebnega.

Na primer: praznovanje, izleti, koncerti, pikniki ...

Izbrali smo nekaj najpomembnejših dogodkov.

Najpomembnejše dogodke vam predstavljamo s pomočjo časovnega traka.

Časovni trak je narisana črta, ki predstavlja čas.

Na časovnem traku so zapisani dogodki, ki so se v tistem času zgodili.

Pri vsakem dogodku je napisano, katerega leta se je dogodek zgodil.

Tako si lažje predstavljamo, kdaj so se zgodili pomembni dogodki.

1910

šolsko leto 1911/12

Nastala je prva skupina učencev z motnjami v duševnem razvoju. Učenci so hodili v šolo Četrta mestna deška ljudska šola. To je bil zelo pomemben dogodek, ker so v šolo začeli hoditi tudi otroci z motnjami v duševnem razvoju. Ljudem je v tistem času postalo pomembno, da vsi otroci hodijo v šolo.

1920

1930

1940

Na fotografiji je Četrta mestna deška ljudska šola. Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

1950

1949

Ravnatelj Centra Janeza Levca postane Rudolf Sušnik. Rudolf Sušnik je bil ravnatelj od leta 1949 do leta 1977. Rudolf Sušnik je bil ravnatelj 28 let. Rudolf Sušnik je poskrbel, da je Center Janeza Levca dobil nove prostore, kamor so učenci hodili v šolo.

LETO

Na fotografiji je Rudolf Sušnik. Fotografija je iz arhiva Borka Radeščka.

1952

Center Janeza Levca dobi svojo hišo, v kateri se lahko učenci učijo in živijo. Ta hiša je Dom na Karlovški cesti 18.

Na fotografiji je Dom na Karlovški 18. Fotografija je iz arhiva Borka Radeščka.

1953

Nastala je učna delavnica Knjigoveznica. Ljudje, ki delajo v knjigoveznici, imajo veliko različnih nalog. Na primer natisnjene strani knjige zložijo in zvežejo v knjigo. V Knjigoveznici so se učenci, ki so šolo končali, učili, kako delati v knjigoveznici.

Na fotografiji je knjigoveznica. Fotografija je iz arhiva Borka Radeščka.

1963

1964

Nastala je šola Oddelki vzgoje in izobraževanja Jarše.
V šolo so začeli hoditi učenci, ki so potrebovali več podpore in prej niso hodili v šolo.

Na fotografiji je šola OVI Jarše.
Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

1965

1967

Nastala je Osnovna šola Levstikov trg.
Šola je nastala zato,
ker je bilo na Center Janeza Levca vpisanih veliko učencev.
Za nove učence so potrebovali nove učilnice.

Na fotografiji je šola Levstikov trg.
Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

1970

1975

LETO

1977

1978

Nastala je Osnovna šola Dečkova.

Tudi Dečkova je nastala zato, ker so za nove učence potrebovali nove učilnice.

1980

1985

Na fotografiji je šola Dečkova.

Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

1987

Nastale so rehabilitacijske delavnice v Mostah.

V delavnicah so lahko delali ljudje s

posebnimi potrebami, ki so drugod težko dobili službo.

Iz delavnic je nastalo invalidsko podjetje Želva.

1990

Na fotografiji so rehabilitacijske delavnice v Mostah.

Fotografija je iz arhiva Borka Radeščka.

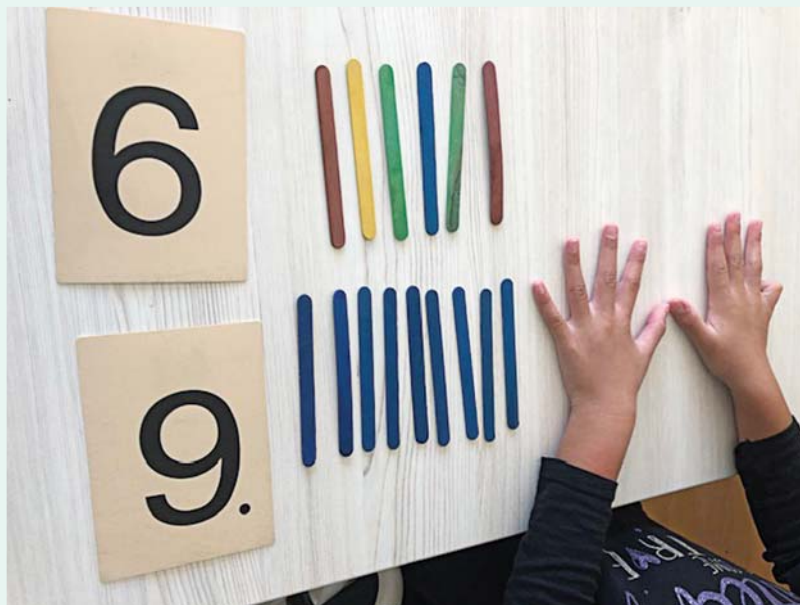
LETO

1993

1994

Nastane Mobilna specialno pedagoška služba.
V službi delajo učitelji in učiteljice,
ki pomagajo učencem s posebnimi potrebami.
Učencem pomagajo na različnih osnovnih šolah in vrtcih v Ljubljani.

1995

2000

Na fotografiji je učenec, s katerim dela specialna pedagoginja.
Fotografija je iz arhiva Mobilne specialno pedagoške službe.

2004

Nastane Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca.
V centru delajo ljudje v knjigoveznici in v različnih ustvarjalnih delavnicah.

2005

Na fotografiji je Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

LETO

2007

Nastane Oddelek za projektne dejavnosti.
Začne se tudi festival Igraj se z mano.

Na fotografiji je festival Igraj se z mano.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

2013

Nastane Izobraževalni center Pika.
V centru se lahko izobražujejo vsi,
ki v šolah delajo z učenci s posebnimi potrebami.
To pomeni, da se učijo in dobijo nova znanja.

Na fotografiji so knjige Izobraževalnega centra Pika.
Fotografijo sta naredili Sara Marn in Nastja Oder.

2014

Nastane Zaposlitveni center Janez dela.

V centru pečejo kruh, peciva in druge pekovske izdelke.

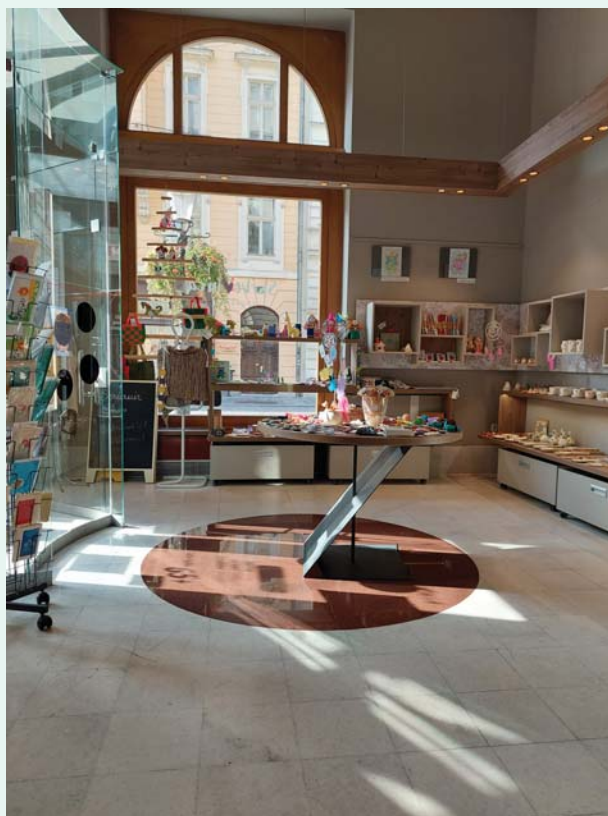
Na fotografiji je Zaposlitveni center Janez dela.

Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

2017

Nastane trgovina Skrbovin'ca.

V trgovini prodajajo izdelke Centra Janeza Levca in ljubljanskih varstveno delovnih centrov.

Na fotografiji je trgovina Skrbovin'ca. Fotografijo je naredil Emir Okanović.

2017

Na Osnovni šoli Vide Pregarc nastane prvi inkluzivni razred. Inkluzivni razred je razred, v katerem se šolajo učenci posebnega programa. Učenci se vključujejo tudi v pouk učencev šole Vide Pregarc.

Upamo, da bo inkluzivnih razredov vedno več.

Na fotografiji je inkluzivni razred.
Fotografijo je naredila Andreja Gamser Abram.

2020

LETO 2022

Spomini iz Centra Janeza Levca

Spomini so takrat, ko pomislimo na nekaj, kar se nam je zgodilo.

Spomini so lahko veseli, žalostni, lepi in tudi slabi.

Spomini so za vse nas zelo pomembni.

V Centru Janeza Levca smo v zadnjih 110 letih nabrali zelo veliko lepih spominov.

Da si te lepe spomine lažje zapomnimo, smo jih opisali in fotografirali.

Za vas smo v knjigi zbrali nekaj naših lepih in veselih spominov.

Na fotografiji so učenci pri pouku tehniške vzgoje na Osnovni šoli Dečkova. Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

Na fotografiji so učenci na taboru šola za življenje. Učenci sedijo za mizo, na kateri je veliko različnih gob. Gobe so nabrali v dolini Tople v Črni na Koroškem. Fotografija je nastala leta 2006. Fotografijo je naredila Saša Uršnik.

28.9.2005-IZLET Z VLAKOM V KAMNIK: v lepem vremenu smo se odločili, da se z vlakom nekam odpeljemo. Odločili smo se za Kamnik. V veselem pričakovanju smo se usedli na vlak in se odpeljali majhnemu mestecu naproti. V Kamnik, v Kamnik, v Kamnik gremo mi, tra-la-la-la-la, ... Ko smo prispeli tja, smo si najprej ogledali Mali grad in okoliške hribe. Nato smo se čez center Kamnika podali sladoledu naproti. Ko smo se posladkali, je prišel čas za odhod nazaj proti Domu. Sicer smo bili veseli, da smo bili doma, ljubo doma, kdor ga ima, pa vendar smo se imeli v Kamniku tako zelo lepo, da smo si obljubili, da se sigurno še vrnemo.

1. skupina

Na fotografiji so učenci 1. skupine Doma in dve vzgojiteljici.

Z vlakom so se odpravili na izlet v Kamnik.

V Kamniku so si ogledali Mali grad in hribe.

V centru Kamnika so pojedli sladoled.

Z vlakom so se odpeljali nazaj v Dom.

Na izletu so se imeli zelo lepo.

Napisali so, da se zagotovo še kdaj vrnejo v Kamnik.

Fotografija je nastala leta 2005.

Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

Na fotografiji so učenci in vzgojitelji iz Doma na taboru na Kolpi.

V kanuju veslajo po reki Kolpi.

Fotografija je nastala enkrat med

letoma 2000 in 2005.

Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

Na fotografiji so učenci šole OVI Jarše.
Učenci imajo telovadbo.
Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

Na fotografiji so učenci šole OVI Jarše.
Učenci so naredili ročne lutke.
Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

Pred Strazho: S pesmijo
na novo pot.

Soteska: Horuk v nove Čase!

Na fotografijah so učenci in učitelj.
Leta 1959 so se odpravili na pohod v Dolino gradov.
Prehodili so dolgo pot.
Hodili so od začetka reke Krke do Novega mesta.
Prehodili so približno 40 kilometrov.
S sabo so vlekli voz.

Spomini zaposlenih

BARBARA JUŽNA

Na fotografiji je Barbara Južna.
Fotografijo je naredila Saša Uršnik.

Moje ime je Barbara Južna.
Na Centru Janeza Levca delam kot logopedinja.
Otrokom pomagam pri govorjenju.
Pomagam jim tudi, če še ne znajo govoriti.
Naučim jih, da lahko svoje želje, ideje in
potrebe pokažejo z rokami in s pomočjo slik.

Na Centru Janeza Levca delam že več kot 30 let.
To je zelo dolgo.
V vseh letih dela sem zbrala veliko lepih spominov.
Najbolj od vsega si vedno zapomnim obraze otrok,
ko jim uspe povedati ali pokazati svoje želje in
pravilno izgovoriti glasove.
Na primer, ko pravilno zdrrrrdrrrajo pravi rrrrrr ...
ali pa zassssikajo kot kače.
Takrat imajo velik nasmeh na obrazu.
Vidim, kako srečni so.
To osreči tudi mene.

Z vami bi delila še eno smešno zgodbo.
Pri meni sta bili dve dekleti.
Skupaj smo se učile,
kako se izgovorijo in napišejo težje besede.
Težje besede sem jima najprej povedala.
Dekleti sta morali pozorno poslušati in besede glasno ponoviti.
Dve težji besedi sta morali tudi napisati.

Na glas sem povedala dve besedi: SAMOPOSTREŽNA TRGOVINA.

Dekleti sta se zelo trudili, da bi besedi izgovorili in zapisali.

Ni jima šlo.

Večkrat sem jima besedi glasno ponovila.

Nato je ena od deklet začela pisati.

Drugo dekle še vedno ni bila prepričana, kaj mora napisati.

Drugo dekle je zato prvo dekle prosila za pomoč.

Vprašala jo je: "Kaj je rekla?"

Drugo dekle je prvi deklici na vprašanje odgovorila: "Ma, napiši INTERSPAR!"

HELENA JERŠAN KOJEK

Na fotografiji je Helena Jeršan Kojek.
Fotografijo je naredila Saša Uršnik.

Moje ime je Helena Jeršan Kojek.

Na Centru Janeza Levca delam kot učiteljica.

Na Centru Janeza Levca učim že 30 let.

V tem času sem imela veliko različnih nalog.

Učila sem v podaljšanem bivanju, v programu z

nižjim izobrazbenim standardom in

tudi v posebnem programu.

Vedno se bom spominjala svojih prvih učencev.

Spomnim se male deklice, ki je težko brala in računala.

Odlično pa je skrbela za svojo higieno in zelo rada pomagala sošolcem.

Spomnim se tudi dečka, ki je občudoval oblake.

Spomnim se dečka, ki je sredi zime pod snegom našel polža.

To ga je zelo razveselilo.

Spominjam se, kako veseli so bili,

ko so pripravljali predstavo Volk in sedem kozličkov.

V teh 30 letih mojega dela sem se ves čas učila.
Prva stvar, ki sem se jo naučila, je, da imajo druge učiteljice veliko znanja in izkušenj.
Kot mlada učiteljica sem se ogromno stvari naučila prav od njih.
Zato sem jih močno spoštovala.
Ves čas sem se učila.
Učila sem se, kako pomagati otroku, ki je žalosten, prestrašen ali jezen.
Učila sem se pomagati tudi staršem.
Učila sem se, kako dobro delati skupaj z drugimi učitelji in učiteljicami.
Učila sem se, kdaj se moram ustaviti in se spočiti.
Učila sem se spoštovati in sprejemati druge, prositi za pomoč, dajati pomoč, vztrajati, iskati novih poti in rešitev.

Tako kot učenci sem se tudi jaz ves čas učila.
Veliko od tega, kar sem se naučila v šoli,
sem lahko uporabila v svojem življenju.
Zato tudi zame velja misel ob 110-letnici Centra Janeza Levca:
Učenje ... iz šole v življenje.

TATJANA HOČEVAR

Na fotografiji je Tatjana Hočevar.

Moje ime je Tatjana Hočevar.
Na Centru Janeza Levca delam v Domu kot vzgojiteljica.
Na Centru Janeza Levca delam že več kot 30 let.
Spominjam se mojega prvega dneva službe.
Na začetku me je bilo malo strah.
Imela sem tudi tremo.
Moji učenci v Domu so bili le nekaj let mlajši od mene.
Ko smo se prvič srečali, nam je bilo vsem nerodno.
A kmalu smo se spoznali in ni nam bilo več nerodno.

Z učenci smo se imeli lepo.
Kdaj me tudi niso ubogali in so počeli neumnosti.
A na koncu smo postali pravi prijatelji.

Eden od mojih učencev me je med poletnimi počitnicami obiskal na domu.
Do mene je sam prikolesaril iz Cerknice, kjer je bil doma.
In to je naredil brez navigacije!
Obiska sem bila zelo vesela.

Z nekaterimi učenci iz moje prve vzgojne skupine smo še danes prijatelji.
Nikoli ne bom pozabila svoje prve domske vzgojne skupine.

IRENA NOSE

Na fotografiji je Irena Nose.

Moje ime je Irena Nose.
Na Centru Janeza Levca delam kot vodja Doma.
Dom je hiša, v kateri lahko med tednom živijo otroci in mladostniki.
Na Centru Janeza Levca delam 37 let.
Zelo dobro se spomnim svojega prvega delovnega dne.
Moj prvi delovni dan je bil 11. februar 1985.
To je bil tudi dan, ko sem prvič stopila v Dom.
Spomnim se, da me je bilo zelo strah.
Imela sem tudi veliko pričakovanj in vprašanj.
Ko sem vstopila v Dom, se mi je hiša zdela zelo velika.
V Domu je bilo zelo tiho.
Počutila sem se izgubljeno.
Nisem vedela, kje ima vodja Martina Jankovič pisarno.
Nato je po stopnicah prišel moški v sivi obleki.
Zdelo se mi je, da je zelo strog.

Vprašal me je, če sem nova.
Jaz sem mu odgovorila, da sem.
Rekel mi je: "Boste videli, vse bo dobro."
Mislim, da je začutil mojo stisko.
Njegove besede so mi pomagale, da me je bilo manj strah.
Kasneje sem ugotovila, da je bil mož v sivi obleki ravnatelj Zdravko Jeras.

Dom se je močno spremenil, odkar sem začela delati.
Ko sem začela delati, smo vzgojitelji nosili bele halje.
Dan v domu je izgledal tako: pogovor, učna ura, ročna zaposlitev, igra na dvorišču, večerja, večerna higiena, počitek.
Popoldan smo vezli, šivali, kvačkali, urejali vrt in se igrali družabne igre.
Danes so skupine otrok manjše.
Živijo v lepih bivalnih enotah.
Tam imajo več prostora zase, čajno kuhinjo in prostor za druženje.
Učimo jih, kako živeti z drugimi, samostojnosti,
kako se pogovarjati in kako se odločati sami zase.
V Dom prihajajo tudi prostovoljci, obiskovalci in strokovnjaki.
V času svojega dela (37 let) je bilo v Domu veliko dobrih sprememb.
Kljub vsemu pa še kdaj pogrešam dneve,
ko smo z učenci sedeli v senci drevesa na dvorišču.
Takrat smo se pogovarjali, vezli in bilo nam je lepo.

HASAN SINANOVIĆ

Na fotografiji je Hasan Sinanović.
Fotografijo je naredil Josip Šerbetar.

Moje ime je Hasan Sinanović.
Na Centru Janeza Levca delam kot učitelj.
Učim v posebnem programu vzgoje in izobraževanja na Levstikovem trgu.
Pri svojem delu se trudim svojim učencem dvigniti kvaliteto njihovega življenja.

To pomeni, da se trudim, da se učenci dobro počutijo, da so lahko uspešni, da so lahko aktivni, da zmorejo samostojno živeti, da imajo hobije in druge prostochasne aktivnosti ...

Vse to poskušam doseči s pomočjo športnih tekmovanj in taborov.

Že veliko let organiziram športna tekmovanja, na katerih sodelujejo naši učenci.

Pri organizaciji mi pomagajo drugi učitelji in učiteljice.

Organiziram tudi tabore.

Na taborih se učenci učijo živeti skupaj.

Na taborih postanejo učenci bolj samostojni in samozavestni.

To jim omogoča bolj kakovostno življenje.

Zelo pomembno mi je, da imajo učenci čim bolj kakovostno življenje.

IVANKA SMREKAR

Na fotografiji je Ivanka Smrekar.
Fotografijo je naredil Josip Šerbetar.

Moje ime je Ivanka Smrekar.

Na Centru Janeza Levca delam kot učiteljica.

Učim 9. razred na Osnovni šoli Levstikov trg.

Ko sem bila študentka, sem kot prostovoljka pomagala na taboru Zveze Sožitje. Na taboru je kot prostovoljka pomagala tudi starejša kolegica, ki je bila defektologinja.

Defektologom danes rečemo specialni in rehabilitacijski pedagogi.

Rekla mi je: "O bodoča defektologinja, v tem poklicu ne boš veliko zaslužila."

Nazaj sem ji odgovorila: "Ni mi pomembno, da ne bom dobila veliko denarja za svoje delo."

Starejša kolegica je imela prav.

Pri tem delu res ne zaslužiš veliko denarja.

Ampak meni to še danes ni pomembno.

Pomembno mi je, da lahko delam z otroki.

Niti za trenutek nisem obžalovala svoje odločitve, da postanem učiteljica.
V vseh letih dela sem se naučila veliko stvari.
Naučila sem se spoštovati svoje učence in njihove starše.
Naučila sem se, kako pomemben je red in organizacija dela in razreda zame in za učence.
Ko sem se pogovarjala s starši, sem se naučila uporabljati besede:
“Poskušam vas razumeti”.
Ne uporabljam več besed “razumem vas”.
Moje delo je naporno, a je tudi veliko lepega.
Najlepše mi je, ko se z učenci skupaj smejimo in ko vidim, da jim nekaj uspe.
Najlepše mi je tudi takrat, ko se učenci vrnejo na šolo in me pridejo pozdravit.

STOJAN TURIČNIK

Na fotografiji je Stojan Turičnik.

Moje ime je Stojan Turičnik.
Na Centru Janeza Levca delam kot učitelj.
Na Centru Janeza Levca delam že 29 let.
Ne spomnim se, kako je izgledal moj prvi delovni dan.
Spomnim se samo, da sem bil malo vznemirjen.
Bil sem tudi navdušen in vesel.
Vesel sem bil, da bom lahko delal kot učitelj.
Učitelji delamo zelo pomembno delo.
Poklic učitelja je zelo lep.
Eden od zelo lepih in zame pomembnih spominov je organizacija Specialne olimpiade.
Specialna olimpiada je športno tekmovanje za osebe s posebnimi potrebami.
Bil sem eden izmed prvih pri nas,
ki je začel drugim predstavljati Specialno olimpiado.
Takrat je nekaj ljudi mislilo, da specialna olimpiada ni potrebna.

Vesel sem bil, da se je z mano strinjalo nekaj ljudi, ki so mi tudi pomagali. Specialna olimpiada je danes velik in pomemben športni dogodek.

NATAŠA BLAJ

Na fotografiji je Nataša Blaj.
Fotografijo je naredila Tanja Šoštarič Tasič.

Moje ime je Nataša Blaj.

Na Centru Janeza Levca delam kot vodja šole OVI Jarše.

Na Centru Janeza Levca sem dolgo delala tudi kot učiteljica.

Šola OVI Jarše se je v mojem času zelo spremenila.

Šola je 1998 dobila nove prostore.

Zgradili smo tudi dvigalo.

Za šolo je bilo zelo pomembno,

da je občina uredila Šmartinski park.

V parku se lahko z učenci gibajo in igrajo.

Spremenilo se je tudi število učencev.

Vsako leto se je na šolo vpisalo več učencev.

Danes imamo premalo prostora za vse učence.

Zato razmišljamo,

kako lahko vsem učencem damo dovolj prostora za učenje.

Učitelji so začeli delati drugače.

Učitelji lahko z novim znanjem bolje pomagajo učencem.

V šoli delajo zelo dobri učitelji.

Na šoli se trudimo dobro sodelovati med sabo in tudi s starši.

Pomembno nam je, da se skupaj trudimo za isti cilj.

Vedno smo se trudili pomagati otroku.

Močno se trudimo tudi pomagati staršem.
Prepričana sem, da se zaradi tega vedno več otrok vpisuje na našo šolo.
Z vami bi delila še spomin, ki mi je zelo pomemben.
Spomnim se učenca, ki je živel v Domu.
Učenec je živel v Domu, ker je bil njegov dom neurejen.
Doma bi lahko za učenca bolje skrbeli.
Kljub temu se je učenec vsak petek zelo veselil, da se bo vrnil domov.
Vsak petek je prišel do mene in mi rekel:
“Nataša, ali veš kateri dan je? Petek! Moj najljubši dan.”
Učenec je kar žarel od sreče, ker je vedel, da gre domov.
Njegovega veselja se spomnim še danes.

NEJKA KOLENC

Moje ime je Nejka Kolenc.
Na Centru Janeza Levca sem delala kot vzgojiteljica in učiteljica.

Spominjam se svojih začetkov na Centru Janeza Levca.
Začela sem delati v Domu.
Bila sem nočna tovarišica.
Rekli so mi “nčna tovarišica”.
To pomeni, da sem bila z otroki ponoči.
Nato sem se odločila, da se vpišem v šolo za specialne pedagoge.
Ko sem postala specialna pedagoginja,
sem začela delati kot učiteljica na Osnovni šoli Levstikov trg.
Na šoli Levstikov trg sem delala 12 let.
Učila sem prvi, drugi in tretji razred.
Nato sem se vrnila v Dom, kjer sem delala kot vzgojiteljica.
Vesela sem bila, da sem se lahko vrnila v Dom, saj sem tam začela delati.
Moj prvi dan v Domu je bil lep.
Zelo rada sem delala z otroki.
Na Centru Janeza Levca sem se počutila dobro.
Eden izmed lepih spominov iz Doma je,
ko je naša vzgojna skupina dobila svoje stanovanje.
Takrat je naša skupina postala zelo povezana.
Bili smo kot družina.
Otroci so bili zelo veseli novega stanovanja.

TEREZA ŽERDIN

Na fotografiji sta Matej Rovšek in Tereza Žerdin.
Matej sedi na levi strani.
Tereza sedi na desni strani.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Moje ime je Tereza Žerdin.

Na Centru Janeza Levca sem delala dolgo časa.

Letos Center Janeza Levca praznuje 110 let.

Spomnim se, da sem tudi sama pripravljala proslavo za 60. rojstni dan Centra Janeza Levca.

To je bilo 50 let nazaj.

Takrat sem bila že 10 let zaposlena na Centru Janeza Levca.

Na Centru Janeza Levca sem začela delati takoj po koncu fakultete.

Delala sem kot učiteljica v šoli.

Takrat je bila šola v hiši od Doma.

Nato sem dve leti delala na Osnovni šoli Prule, ker na Karlovški cesti ni bilo dovolj učilnic.

V tem času je Center Janeza Levca dobil še hišo na Levstikovem trgu.

Začela sem delati na Osnovni šoli Levstikov trg.

Dolgo časa sem poučevala na Levstikovem trgu.

Bila sem tudi vodja šole.

Nato sem se zaposlila v Svetovalnem centru za otroke, mladostnike in starše.

Tam sem pomagala otrokom, ki imajo pri učenju težave.

Zdaj sem v pokoju.

To pomeni, da nisem več zaposlena.

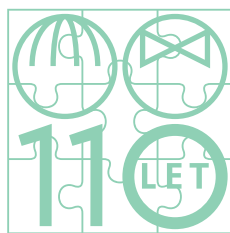
Sem pa še vedno zelo aktivna.

Urejam revijo Naš Zbornik od Zveze Sožitje.

Tako sem še vedno v stiku s Centrom Janeza Levca.

Spomnim se, da nam je ravnatelj Rudolf Sušnik dal nalogo.

Naročil nam je, da moramo vsakega učenca obiskati na domu.
To je bilo pomembno, saj smo lahko videli, kje živijo, in spoznali njihove starše.
Tako smo bolje razumeli otroke.
Z vami bi delila še eno zanimivost.
Spomnim se, da sta se ravnatelj Rudolf Sušnik in čistilka Francka vsak dan pred začetkom pouka postavila pred šolska vrata.
Vsak dan sta pričakala učence, ki so prišli v šolo.
Ravnatelj je skrbel, da so bili vsi učenci in učitelji 10 minut pred začetkom pouka v šoli.
Francka je skrbel, da so imeli vsi čiste čevlje.
Če kdo ni imel čistih čevljev, jih je Francka z metlo napodila, da si jih očistijo.
To je naredila vsem: učencem, učiteljem in tudi ravnatelju.
V tistem času je pouk trajal do petih popoldan.
Ravnatelj je pogosto obiskal razred dve minuti pred koncem pouka.
To je naredil zato, da pouka ne bi končali prej.
Želel je, da pouk traja točno do petih popoldan.

Učenje in poučevanje v času koronavirusne bolezni

Šolska leta 2019/20, 2020/21 in 2021/22 so bila za vse nas zelo težka.

V svetu se je pojavila nova bolezen.

Bolezen se imenuje koronavirusna bolezen.

Bolezen povzroča virus.

Virus se imenuje koronavirus.

Bolezen je zelo nalezljiva.

To pomeni, da lahko hitro zbolíš, če si blizu nekoga, ki ima koronavirusno bolezen.

Voditelji Slovenije so napisali nova pravila, kako ostati zdravi.

Nekajkrat so tudi šole zaprli.

Učenci so se tako morali šolati od doma.

Pomagali so si s telefoni in računalniki.

Preberite si, kako je izgledal pouk v času koronavirusne bolezni.

Na fotografiji je 2. a razred.

Fotografija je nastala v maju 2020.

V tistem času so se morali učenci in učitelji držati posebnih pravil.

Pravil so se držali, da ne bi zboleli za koronavirusom.

Učiteljica je nosila masko.

Učenci so sedeli narazen.

Fotografijo je naredila Saša Uršnik.

Učenci devetega razreda Osnovne šole Dečkova so leta 2021 napisali, kaj si mislijo o pouku doma.

Svoje misli so objavili tudi v šolskem časopisu MURNI, letnik 39, številka 1, marec 2021.

Napisali so:

- Zelo dobro je bilo, da sem lahko sedel – kakor sem hotel.
- Bilo je super, lahko sem bil s telefonom ali laptopom – kjerkoli.
- Lahko sem jedel med poukom.
- Ni mi bilo všeč, da sem moral uporabljati Arnes.
- Ko smo bili na kameri, mi je bilo fajn, ker sem premagala strah.
- Bilo je slabo, da se nismo družili.
- Bilo je zelo dobro in na koncu je sodišče reklo, naj grejo vsi s posebnimi potrebami v šolo.
To ni prav, vsi bi morali naenkrat v šolo.
- Tudi na daljavo sem se naučil veliko stvari.
- Včasih se mi ni dalo delati.
- Velikokrat me je vrglo ven iz Zooma.
- Bilo je dobro, da nam ni bilo treba hoditi v šolo in sem lahko igral igrice s prijatelji.
- Ni mi bilo všeč, da sem moral kar naprej poslušati o virusu.

Tudi Anže je napisal, kaj si je mislil o šoli doma. Anže je v letu 2020 hodil v 5. b razred na Osnovni šoli Dečkova. Njegove misli so objavili tudi v šolskem časopisu MURNI, letnik 38, številka 2, maj 2020.

Anže je napisal:

Odkar so se šole v marcu zaprle zaradi koronavirusa, se učim doma na daljavo.

Zjutraj vstanem ob 8.00, pojem zajtrk in se pripravim za šolo.

Na telefonu pogledam, kaj imam na urniku.

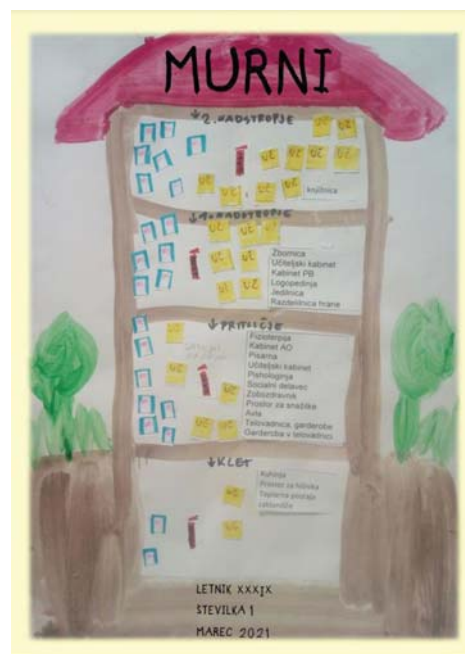
Včasih se s sošolci in učiteljicami slišimo po telefonu.

Učim se v svoji sobi pri nalogah, če kaj ne vem, mi pomagajo starši.

Učenje od doma mi je drugače kar všeč,

samo vseeno pogrešam svoje sošolce in sošolke in učiteljice.

Upam, da bo kmalu konec epidemije in da se kmalu vrnem v šolo k prijateljem.

Svoje misli o šoli od doma je zapisali tudi Aleksander. Aleksander je v letu 2020 hodil v 3. b razred na Osnovni šoli Dečkova. Njegove misli so objavili tudi v šolskem časopisu MURNI, letnik 38, številka 2, maj 2020.

Aleksander je napisal:

Zelo pogrešam svoje sošolce in učitelje.

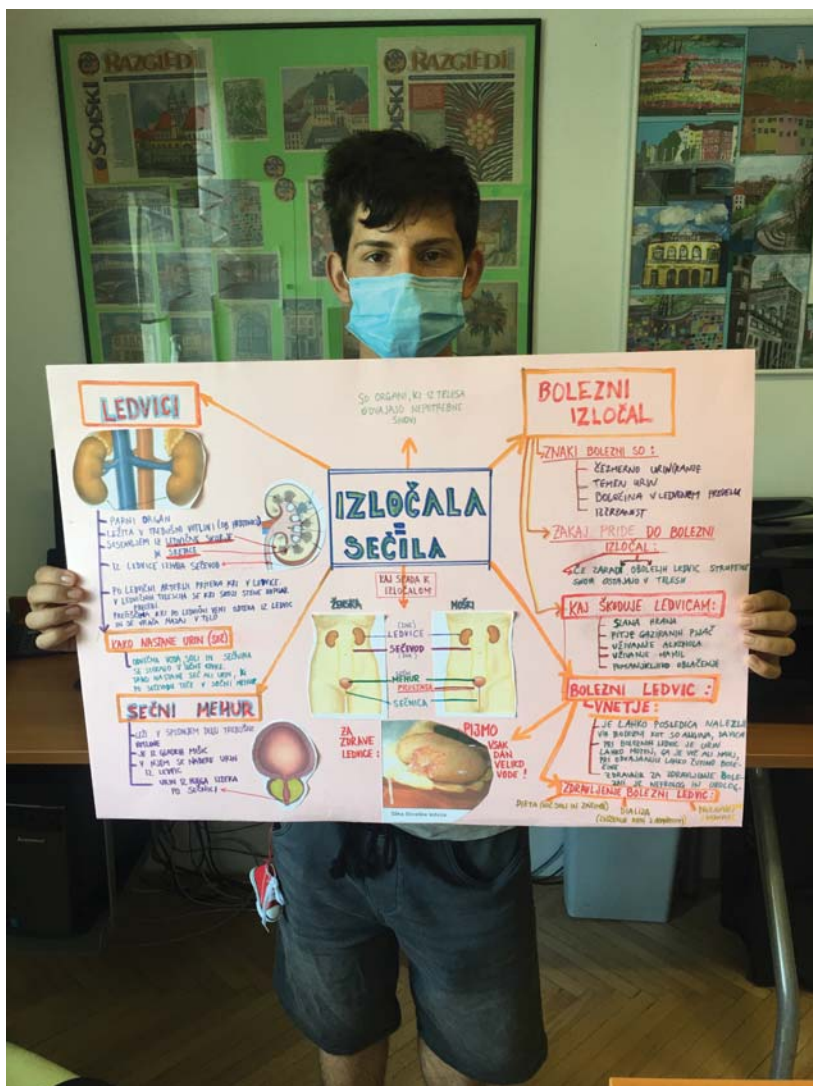
Včasih sem žalosten, ker moramo biti sami, se ne smemo družiti.

Vsak dan dopoldne se z mamo učiva za šolo.

V prostem času gledam risanke in igram igrice na telefonu.

Vsak dan grem na sprehod in se igram z mamico in očkom.

Komaj čakam, da mine ta trapasti koronavirus in da se bom lahko igral s svojimi sošolci in prijatelji.

Halid Ferhatović in vzgojiteljica Tatjana Hočevar sta v času koronavirusa izvedla naravoslovni poskus in naredila plakat. Fotografije je naredila Tatjana Hočevar.

Na fotografiji so učenci Osnovne šole Levstikov trg, njihova učiteljica in varuhinja.

Varuhinja v roki drži telefon, na katerem je učenec, ki manjka v šoli.

Učenec manjka v šoli, saj je v karanteni.

Učiteljica in učenci so se s pomočjo telefona z njim povezali, ko je bil doma.

Fotografijo je naredila Mojca Mahne.

Na fotografiji so učenci Osnovne šole Levstikov trg.

Oblečeni so v pustne maske, ki so jih sami izdelali.

Na fotografiji imajo učenci zaščitno masko.

Vsak razred je imel pustno rajanje v svojem razredu.

Fotografijo je naredila Špela Kranjec leta 2021.

Tudi na Osnovni šole Jarše so se učenci šolali na daljavo.
O šolanju na daljavo je učiteljica Laura Pihlar napisala:
Šolanje na daljavo je bilo na začetku težko.
Učitelji smo se zelo trudili, da bi se naši učenci lahko učili.
Vsak teden smo jim poslali pismo.
V kuverto smo dali materiale in navodila, kaj naj počnejo doma.
Učitelji smo učencem napisali,
naj doma staršem pomagajo pospravljati, kuhati in čistiti.
Vsak teden smo se pogovarjali preko video klica.

Na fotografiji so učiteljica Laura, učenec Tadej in njegova mami Tjaša. Pogovarjajo se preko video klica. Fotografijo je posnela Tjaša.

Z učenci se je bilo lepo pogovarjati preko video klica. Učencem je bilo težko razumeti, zakaj nismo v šoli. Učenec Tadej mi je po kameri pokazal svoje igrače. Pokazal mi je, kaj vse imajo v hladilniku. Učenec Tadej je odprl jogurt in želel, da jogurt preko kamere povoham. To nam je bilo smešno, zato smo se smejali.

Na fotografiji je učenec Tadej. Svojim učiteljicam je napisal pismo. Zelo jih je pogrešal. Fotografijo je posnela mami Tjaša.

Na fotografiji je učenec Tadej.
Doma je pomagal peči palačinke.
Fotografijo je posnela mami Tjaša.

Spomini drugih enot Centra Janeza Levca

Center Janeza Levca ima tri šole in Dom.

Center Janeza Levca ima tudi druge enote.

Enote Centra Janeza Levca so tudi:

- Mobilna specialno pedagoška služba,
- Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca,
- Izobraževalni center Pika,
- Oddelek za projektne dejavnosti,
- Zaposlitveni center Janez dela.

Vsaka enota Centra Janeza Levca opravlja pomembno delo.

V knjigi vam poleg šol in Doma predstavljamo tudi različne enote Centra Janeza Levca.

Poglejmo si, kaj so različne enote Centra Janeza Levca delale.

Mobilna specialno pedagoška služba

Mobilna specialno pedagoška služba je skupina učiteljev.

Učitelji so specialni in rehabilitacijski pedagogi.

Mobilna specialno pedagoška služba je nastala leta 1994.

Učitelji delajo na različnih osnovnih šolah v Ljubljani.

Učitelji pomagajo učencem, ki se težje učijo ali sledijo pouku.

Rečemo, da izvajajo dodatno strokovno pomoč.

Od leta 2000 dalje učitelji pomagajo učencem, ki imajo pravico do njihove pomoči.

Ta pravica je napisana v dokumentu, ki ga imenujemo Odločba o usmeritvi.

Leta 2013 je nastal Oddelek za izvajanje dodatne strokovne pomoči.

Na fotografiji je učenec, s katerim dela specialna pedagoginja. Fotografija je iz arhiva Mobilne specialno pedagoške službe.

Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca

Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca je nastal iz knjigoveznice.

Knjigoveznica je nastala leta 1953.

Knjigoveznica je bila učna delavnica.

V knjigoveznici so se ljudje učili, kako delati v knjigoveznici.

Na primer, kako natisnjene strani knjige zložiti in zvezati v knjigo.

Leta 2005 se je zgodila velika sprememba.

Knjigoveznica je postala zavod s pravico javnosti.

To pomeni, da je knjigoveznica začela delati javno službo.

Javne službe so za vse, ki to potrebujejo.

Javne službe so brezplačne, na primer: policija, zdravniki.

Knjigoveznica je za svoje delo dobila denar tudi od države.

Leta 2009 se je zgodila še ena velika sprememba.

V Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca se vključi 20 uporabnikov.

Leta 2011 se Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca preseli v hišo na Tržaški cesti 79.

Na fotografiji je Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca.

Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Izobraževalni center Pika

Izobraževalni center Pika je nastal leta 2013.

Nastal je zato, da bi lahko bolje pomagali učiteljem, vzgojiteljem in vsem drugim, ki v Ljubljani delajo z otroki s posebnimi potrebami.

V izobraževalnem centru smo organizirali veliko izobraževanj.

Veliko smo tudi svetovali vsem, ki delajo z otroci s posebnimi potrebami.

Naredili smo tudi šolo za starše.

To je izobraževanje za starše, ki imajo otroke s posebnimi potrebami.

Staršem smo tudi svetovali.

Na fotografiji so knjige Izobraževalnega centra Pika.

Fotografijo sta naredili Sara Marn in Nastja Oder.

Oddelek za projektne dejavnosti

Leta 2007 je nastal Oddelek za projektne dejavnosti.

Oddelek je nastal zato, ker smo si želeli,

da imajo učenci Centra Janeza Levca veliko dejavnosti.

Oddelek je nastal tudi zato, da bi se učenci lahko družili z drugimi in bili bolj vključeni v našo družbo.

Leta 2007 je bil prvič izveden tudi festival »Igraj se z mano«.

Danes je festival »Igraj se z mano« največji otroški festival v Sloveniji.

Na fotografiji je festival Igraj se z mano. Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Zaposlitveni center Janez dela

Zaposlitveni center Janez dela je nastal leta 2014.

Nastal je zato, ker je bilo veliko naših učencev, ki so zaključili šolo, brez službe.

Najprej je bil Janez dela del Centra Janeza Levca.

Kmalu je postal zaposlitveni center.

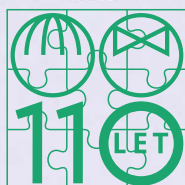
To pomeni, da je to center, ki pomaga invalidom pri zaposlitvi.

Na fotografiji je Zaposlitveni center Janez dela. Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

2 . P O G L A V J E

Kaj vse smo letos počeli na Centru Janeza Levca?

Center Janeza Levca je star sto deset let.

Število sto deset zapišemo tako: 110.

Število 110 je zelo veliko število.

110 let je zelo veliko let.

Učenci šole OVI Jarše so naredili izdelke.

Izdelki predstavljajo število 110.

Na fotografiji je gosenica.

Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Učenci so gosenici naredili 110 nog.

Gosenica ima zelo veliko nog.

Učenci so spekli 110 piškotov.
Vsak piškot ima svojo številko.

Na fotografiji so piškoti.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Učenci so naredili 110 rož.

Na fotografiji so rože.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Center Janeza Levca ima vsako leto dan odprtih vrat.
To pomeni, da si lahko ljudje ogledajo naše šole in Dom.
Na dnevu odprtih vrat učenci pripravijo predstavo.
Učenci pokažejo tudi svoje izdelke.
Na dnevu odprtih vrat se ljudje družijo.
Na dnevu odprtih vrat se ljudje zabavajo.
Na dnevu odprtih vrat se ljudje drug od drugega učijo.

Dan odprtih vrat na šoli Levstikov trg

Petra Štuhec je napisala spomine Dneva odprtih vrat na šoli Levstikov trg:

Učenci in učitelji smo razmišljali,
kakšna bo naša šola čez 110 let.
To pomeni, da smo se pogovarjali o prihodnosti.
Razmišljali smo, kaj bo čez 110 let drugače.

Razmišljali smo, kaj se bo čez 110 let spremenilo.
Na fotografiji je učenka.
Učenka izdeluje planete.
Fotografijo je naredil Josip Šerbetar.

Pripravili smo delavnice.
Pokazali in povedali smo svoje ideje.
Razmišljali smo, kako se bodo učenci čez 110 let učili.
Mogoče bodo lahko učenci sami izbrali, kaj se želijo učiti.
Mislimo, da bodo učenci zelo ustvarjalni.
Mislimo, da bodo učenci med seboj sodelovali.

Učenci se bodo vozili v posebnem avtobusu.
Avtobus se bo imenoval vešolski avtobus.
To pomeni, da je avtobus šolski in vesoljski.

Na fotografiji so planeti in vesolje.
Fotografijo je naredil Josip Šerbetar.

Na fotografiji so učenci posebnega programa.
Učenci delajo svoje ideje o vesolju.
Fotografijo je naredil Josip Šerbetar

Na fotografiji so učenci posebnega programa.
Učenci so nastopali.
Nastopali so na predstavi Trije metulji.
Učenci so sami izdelali metulje.
Fotografijo je naredil Josip Šerbetar.

Na fotografiji so učitelji.
Učitelji so oblekli posebna oblačila.
Fotografijo je naredil Josip Šerbetar.

V prihodnosti bomo bolje skrbeli za okolje.
Iz starih oblačil si bomo naredili torbe.
Naši učitelji so za Dan odprtih vrat sami naredili oblačila.

Želimo si lepo in čisto naravo.
Ljudje se v naravi dobro počutimo.
Zaradi dreves ljudje lažje razmišljamo.

Na fotografiji sta učenka Vida in nekdanja učiteljica Marjanca.
Fotografijo je posnel Josip Šerbetar.

Mislimo,
da bodo imeli čez 110 let vsi učenci elektronske tablice.
Na elektronskih tablicah bodo brali in se učili.
Vsaka elektronska tablica bo imela zašito torbo.
Danes učence učijo učitelji.
Mogoče bodo čez nekaj let v šoli poučevali roboti.
Roboti bodo izdelani iz smeti.
Roboti bodo vedeli vse.
Roboti bodo prijazni in zabavni.

Učenci so naredili tudi prigrizke.
Pripravili smo predstavo za obiskovalce.
Zapeli smo pesmi.
Pokazali smo ples.
Pokazali smo, da dobro nastopamo.

Kaj so o Dnevu odprtih vrat na šoli Levstikov trg povedali obiskovalci, učenci in zaposleni?

Dan odprtih vrat šole Levstikov trg je obiskalo veliko ljudi.

Povedali so nam, kaj si mislijo o šoli Levstikov trg in o Dnevu odprtih vrat.

Na fotografiji je Martin Cej.
Fotografijo je naredil Josip Šerbetar.

Moje ime je Martin Cej.

Na delavnicah mi je bilo všeč.

Najbolj mi je bila všeč raketa.

Na fotografijah sem videl, da učenci delajo in kuhajo.

Mi v Jaršah tudi kuhamo bučno juho.

Na fotografiji sta Tatjana in Majda Novak.
Fotografijo je posnel Josip Šerbetar.

Moje ime je Tatjana Novak.

Moja hčerka je učenka na šoli Levstikov trg.

Vsako leto pridem na Dan odprtih vrat.

Nisem pričakovala takih delavnic.

Na fotografiji je Sonja Ivančič.
Fotografijo je naredil Josip Šerbetar.

Moje ime je Sonja Ivančič.
Moja hčerka hodi na šolo Levstikov trg.
Ogledala sem si predstavo učencev.
Predstava je bila zanimiva.
Otroci so se na igranje v predstavi zelo dobro pripravili.

Na fotografiji je Medo Mehmedalija Beganović.
Fotografijo je naredil Josip Šerbetar.

Moje ime je Medo.
Sem učenec na šoli Levstikov trg.
Obiskujem 8. razred.
Iz kartona smo izdelali raketo.
V raketi so se lahko obiskovalci fotografirali.
Na raketo smo ponosni.
Pazimo, da se ne bi uničila.
Ogledal sem si izdelke drugih učencev.
Izdelki so zanimivi.

Na fotografiji je Kai Merzelj.
Fotografijo je naredil Josip Šerbetar.

Moje ime je Kai.
Sem učenec na šoli Levstikov trg.
Dan odprtih vrat mi je všeč.
Pogovarjali smo se, kaj bomo počeli čez 110 let.
Naslikali smo okrogle slike.
Narisal sem planet Saturn in dva avstronavta.
Pogledal sem izdelke v drugih razredih.
Najbolj mi je bila všeč proslava.
Tudi jaz sem nastopal na proslavi.

Dan odprtih vrat na šoli OVI Jarše

Tudi na šoli OVI Jarše so praznovali Dan odprtih vrat.
Učiteljica Laura Pihlar je o Dnevu odprtih vrat zapisala:

Danes smo imeli poseben dan.
Pripravili smo Dan odprtih vrat.
Prišlo je zelo veliko ljudi.
Učenci in učitelji so pripravili proslavo.
Na proslavi so odigrali dve gledališki igri.

Učenci in učitelji so pripravili čudovite delavnice.
Delavnice so predstavljale število 110.
Preberimo in pogledajmo si nekaj primerov.

Učenci so spekli 110 vaflejev.
Vafleje so jedli učenci, učitelji in obiskovalci.

Na fotografiji učenka ponuja vaflje.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Na fotografiji so učenci 1. b razreda.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Učenci so napihnili 110 balonov.
Z baloni so okrasili razred.

Nekateri učenci so šivali kazala za knjige.
Naredili so 110 kazal.

Na fotografiji je učenec, ki šiva.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Učenci so na delavnici lepili papir.
Iz papirja so naredili število 110.

Na fotografiji se učenci OVI Jarše družijo z učenci iz Osnovne šole Dečkova,
ki so prišli na obisk.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Starejši učenci so presajali sadike.
Sadike so tudi prodajali.
Naredili so 110 različnih sadik.

Na fotografiji učenci presajajo sadike.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Na šoli OVI Jarše imamo radi glasbo.
Ob glasbi radi plešemo, pojemo in igramo glasbila.
Učenci so nastopali na delavnici, kjer so bobnali na žoge.

Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Naredili smo tudi fotografsko delavnico,
kjer so se obiskovalci fotografirali.
Fotografirali so se v okvirju.
Vsakemu obiskovalcu smo po elektronski pošti poslali
fotografijo za spomin.
Na fotografiji so učenci šole OVI Jarše.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Na Dan odprtih vrat je prišlo veliko ljudi.
Obiskovalcem smo dali posebno darilo.
Obiskovalci so dobili Jarško deklico,
ki so jo učenci naredili iz volne.

Imeli smo zelo lep dan.
Zelo se veselimo naslednjega Dneva odprtih vrat.

Kaj so o Dnevu odprtih vrat na šoli OVI Jarše povedali obiskovalci, učenci in zaposleni?

Dan odprtih vrat šole OVI Jarše je obiskalo veliko ljudi.

Povedali so nam, kaj si mislijo o šoli OVI Jarše in o Dnevu odprtih vrat.

Na fotografiji je učenka Kanita Čatić.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Moje ime je Kanita Čatić.

Sem učenka na šoli OVI Jarše.

Danes sem nastopala v gledališki predstavi.

Nastopala sem v telovadnici.

Pekla sem tudi piškote.

Spekla sem vsaj 110 piškotov.

Piškoti so bili zelo dobri.

Na fotografiji je Katja Vandal.

Moje ime je Katja Vandal.

Danes sem na Dnevu odprtih vrat srečala zelo dobre učiteljice in učitelje.

Videla sem tudi učence, ki radi pokažejo, kaj vse znajo.

Učenci na šoli OVI Jarše znajo veliko.

Učenci znajo pripovedovati, bobnati, delati piškote, peti, plesati ...

Na fotografiji je Edvard Demšar.
Fotografijo je naredila Laura Pihlar.

Moje ime je Edvard Demšar.
Moj sin hodi v šolo OVI Jarše.
Všeč mi je, da šola OVI Jarše in celoten Center Janeza Levca dobro delata.
Mislim, da je Center Janeza Levca eden izmed boljših centrov v Sloveniji.
Želim si, da bi tako dobro delali še naprej.

Na fotografiji je Miro Pušnik.
Fotografijo je naredila Laura Pihlar.

Moje ime je Miro Pušnik.
Moj sin hodi v šolo OVI Jarše.
Na šoli OVI Jarše je veliko zelo dobrih učiteljev, varuhov in drugih delavcev.
Všeč mi je odprto vzdušje na šoli.
Starši se z zaposlenimi dobro razumemo in veliko pogovarjamo.
To mi veliko pomeni.
Učitelji in starši dobro sodelujemo in se skupaj odločamo.
Vidim, da na šoli gledate na stvari zelo pozitivno.
Verjamemo, da nam bo skupaj uspelo priti na cilj.
To mi je zelo pomembno.

Na fotografiji je Dejana Slipčević.
Fotografijo je naredila Laura Pihlar.

Moje ime je Dejana Slipčević.
Moj sin je učenec na šoli OVI Jarše.
Na šoli OVI Jarše se vsi zelo dobro razumemo.
To mi je zelo všeč.
Vsi so zelo prijazni.
Za vse ljudi, ki pridejo na šolo, zelo lepo poskrbite.
Vsi se počutimo sprejeti.
Dan odprtih vrat je čudovit.
Zelo sem presenečena, kako lep dan ste pripravili za nas.

Na fotografiji je Vlasta Lah.
Fotografijo je posnela Laura Pihlar.

Moje ime je Vlasta Lah.
Danes sem prišla pogledat šolo OVI Jarše.
Šola OVI Jarše mi je všeč, ker je zelo pisana.
Na stenah učilnic je veliko slik.
Slike so zelo dobre in učencem pomagajo.
Učenci lažje povedo ali pokažejo, kaj potrebujejo.
To se mi zdi zelo pomembno.

Na fotografiji je Ana Svetičič.
Fotografijo je naredila Laura Pihlar.

Moje ime je Ana Svetičič.
Sem učiteljica na šoli OVI Jarše.
Na šoli OVI Jarše se med seboj dobro razumemo.
To mi je všeč.
Učitelji in učenci smo ustvarjalni.
Na šoli se vedno nekaj novega dogaja.
Na Dan odprtih vrat je prišlo veliko ljudi.
Prišli so učitelji, starši, babice, dedki, otroci ...
Zato sem zelo vesela.

Na fotografiji je Maks Varlec.
Fotografijo je naredila Laura Pihlar.

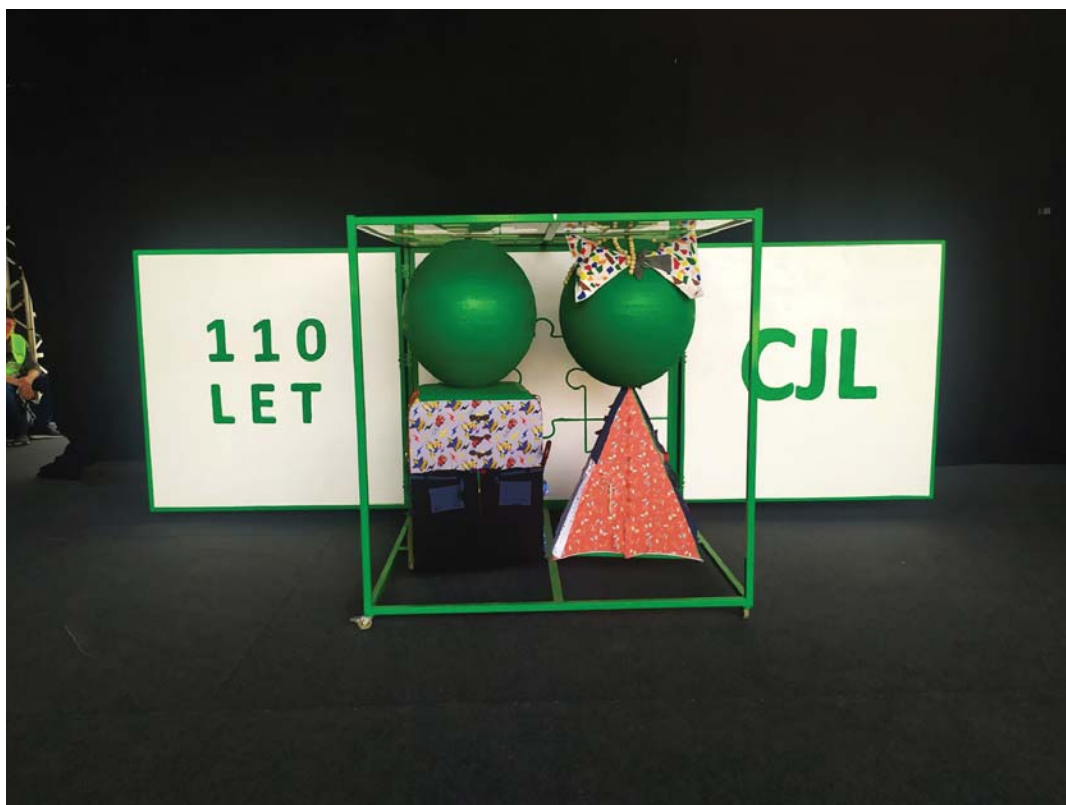
Moje ime je Maks Varlec.
Jaz sem učenec na šoli OVI Jarše.
Na Dnevu odprtih vrat smo pihali balone.
Napihnili smo veliko balonov.
Nekateri baloni so počili.
Prišla je tudi moja mami.
Imeli smo se lepo.
Na šoli OVI Jarše se igramo in delamo naloge.
To mi je všeč.

Dan odprtih vrat na šoli Dečkova

Tudi na šoli Dečkova smo organizirali Dan odprtih vrat. Spomine Dneva odprtih vrat sta zapisali Saša Uršnik in Irena Virant Kranjc.

Povedali sta naslednje zanimivosti:

Za Dan odprtih vrat smo naredili nekaj posebnega. Naredili smo zelo velik logotip Centra Janeza Levca. Logotip je slika, ki nekaj predstavlja. Učitelj Marko Vojvoda je naredil dve figuri: Anico in Janeza. Anica je dobila ime po Anici Lebar. Anica Lebar je bila prva učiteljica na Centru Janeza Levca. Janez je dobil ime po Janezu Levcu. Janez Levec je bil prvi ravnatelj Centra Janeza Levca. Anica in Janez sta dobila oblačila. Oblačila so naredili učenci in učiteljica Mateja Breznar. Anico in Janeza smo dali v veliko kocko. Veliko kocko z Anico in Janezom lahko vidite na fotografiji.

Na fotografiji je logotip Centra Janeza Levca. Logotip sta dve figuri: Anica in Janez. Fotografijo je naredil Marko Vojvoda.

Na fotografiji je velika plošča.
Fotografijo je posnel Marko Vojvoda.

Učenci so naredili družabne igre.
Družabne igre so dali na ploščo.
Naredili so veliko družabnih iger.

Na fotografiji so učenci.
Učenci rišejo družabno igro Človek ne jezi se.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Na fotografiji sta učenca.
Učenca igrata družabno igro.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Na drugi strani plošče so naredili taktilne naloge.
Taktilne naloge so naloge, ki jih delamo z rokami.
Taktilne naloge rečemo zato, ker se jih dotikamo.
Taktilna naloga je zavezovanje vezalk.
Taktilna naloga je odklepanje ključavnic.
Taktilna naloga je tudi zapenjanje gumbov.

Na fotografiji je velika plošča.
Fotografijo je posnel Marko Vojvoda.

Na fotografiji učenci izdelujejo taktilno nalogo.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Učenci se lahko igrajo s taktilnimi nalogami.
Učenci se tako med seboj spoznavajo.
Učenci se lahko naučijo novih spretnosti.

Na Dnevu odprtih vrat smo pripravili predstavo.
Prikazali smo, kaj vse se je na Centru Janeza Levca zgodilo v zadnjih 110 letih.
Prikazali smo, kaj na Centru Janeza Levca delamo.
Prikazali smo, kaj nam je na Centru Janeza Levca pomembno.

Na šoli imamo pevsko skupino.
Pevska skupina se imenuje Kletn bend.
Pevska skupina je zapela in zaigrala pesem.

Na fotografiji je pevška skupina Kletn bend.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

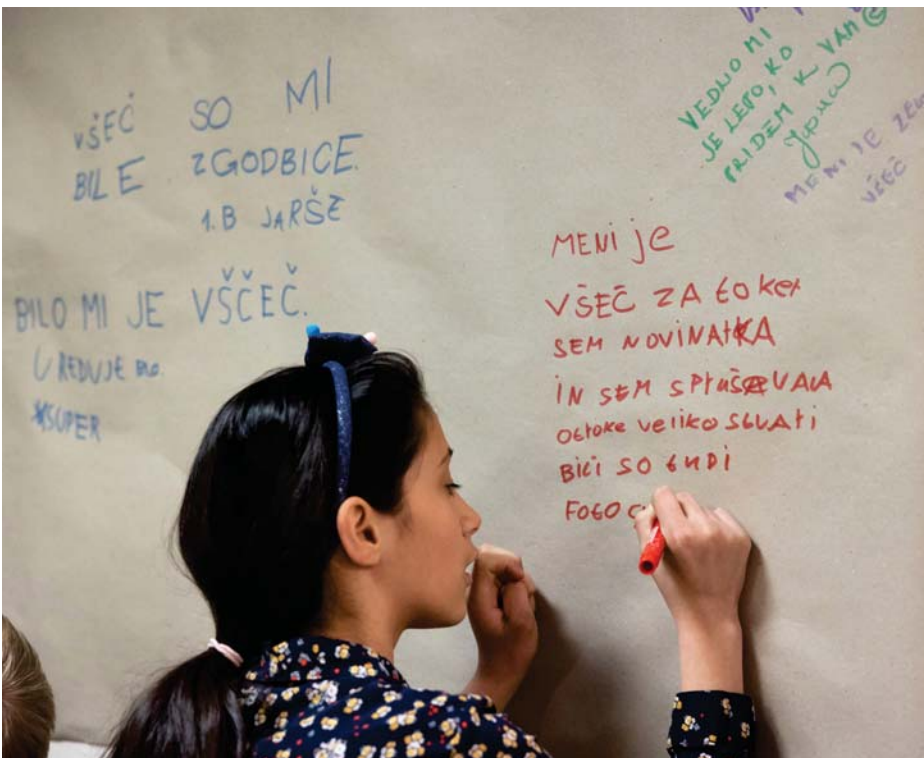

Na fotografiji učenca prodajata sadike paprike in paradižnika.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Na fotografiji so obiskovalci Dneva odprtih vrat.
Obiskovalci so si ogledali predstavo.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Na Dan odprtih vrat je prišlo veliko ljudi.
Zato smo bili veseli.

Na fotografiji je učenka.
Učenka piše na plakat.
Obiskovalci so na plakat napisali lepe misli o Dnevu odprtih vrat.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Kaj so o Dnevu odprtih vrat na šoli Dečkova povedali obiskovalci, učenci in zaposleni?

Dan odprtih vrat šole Dečkova je obiskalo veliko ljudi.
Povedali so nam, kaj si mislijo o šoli Dečkova in o Dnevu odprtih vrat.

Na fotografiji je Matjaž Knez.
Fotografijo je naredila Saša Uršnik.

Moje ime je Matjaž Knez.
Na Centru Janeza Levca delam kot vodja šole Dečkova.

Danes je Dan odprtih vrat na šoli Dečkova.
Danes praznujemo.
Praznujemo 110 let Centra Janeza Levca.
Lepo je gledati učence, ko so ponosni na svoj nastop in izdelke.
Lepo je videti igrivost otrok in mladostnikov.
Čas hitro teče.
Dnevi so lahko veseli in žalostni.
Vedno se kaj novega naučimo.
Veliko novega ustvarjamo.
Tudi vrtnarimo, pečemo, tečemo.
Radi se pogovarjamo in smejimo.
Razmišljam: Kaj smo naredili? Kaj smo izpustili?
Sprašujem se: Ali vemo, kaj zmoremo?
Veseli sem, da znamo stopiti skupaj.
Veseli sem, da znamo sodelovati.
Veseli sem, da sledimo skupnim ciljem.
Učenci se zelo trudijo.
Učitelji in varuhi so zelo dobri.
Učitelji in varuhi pomagajo učencem, da so učenci lahko uspešni.
Učitelji in varuhi verjamejo, da se lahko učenci veliko novega naučijo.

Na fotografiji je Peter Svetina.
Fotografijo je naredil Aljoša Erveš.

Moje ime je Peter Svetina.
Jaz sem varuh človekovih pravic.
Učenci so pripravili čudovito predstavo.
Veseli sem, da sem bil na Dnevu odprtih vrat.
Bilo je zabavno.
Bilo je poučno.
To pomeni, da sem se naučil nekaj novega.
Šola je polna otrok in učiteljev.
Šola je lepa.

Na fotografiji je Helena Može Cedilnik.
Fotografijo je naredila Saša Uršnik.

Moje ime je Helena Može Cedilnik.
Sem psihologinja na šoli Dečkova.
Naše učence imam zelo rada.
Učenci znajo reševati medsebojne spore.
Medsebojni spor je takrat, ko se skregaš.
Učenci so prijazni.
Učenci so med seboj prijatelji.
Zato sem res vesela.
Ponosna sem na vse učence.
Moj poklic mi je zelo všeč.
Mojega poklica ne bi zamenjala za nič na svetu!

Na fotografiji je Nina Lapuh Mihalič.
Fotografijo je naredil Aljoša Erveš.

Moje ime je Nina Lapuh Mihalič.
Moj sin je učenec na šoli Dečkova.
Danes sem prišla na Dan odprtih vrat.
Zelo sem uživala.
Pogledala sem si veliko razredov.
Spoznala sem otroke, mladostnike in odrasle osebe.
Vsaka oseba je drugačna in posebna.
Učenci so kuhali in sadili rastline.
Učenci so izdelovali izdelke.
V razredu sem skupaj z učenci zapela pesem.
V razredu mojega sina Aleksandra so šivali.
Zato sem zelo vesela in ponosna.
Všeč mi je bila tudi predstava.
Čestitke vsem učencem, ki so nastopali.

Na fotografiji je Eva Korenč.
Fotografijo je naredila Saša Uršnik.

Moje ime je Eva Korenč.
Sem socialna delavka.
Kot socialna delavka pomagam ljudjem, ki potrebujejo pomoč.
Moj poklic mi je zelo všeč.
Počutim se odlično.
V šoli je veliko otrok.
Vsak dan me lepo pozdravijo.
Svoj poklic imam zelo rada.

Na fotografiji je Katja Belec.

Moje ime je Katja Belec.
Počutim se super.
Zelo sem vesela, da sem prišla.

Na fotografiji je Anabela Ramić.
Fotografijo je naredila Saša Uršnik.

Moje ime je Anabela Ramić.
Sem učenka na šoli Dečkova.
Danes imamo likovno.
Delamo igro Človek ne jezi se.
Zelo smo veseli.

Na fotografiji je Aljaž Lebar.
Fotografijo je posnela Saša Uršnik.

Moje ime je Aljaž Lebar.
Sem učenec na šoli Dečkova.
Danes delamo mašnico.
Mašnico bomo razstavili v avli.

Na fotografijij je Ege Henigman Mutnica.
Fotografijo je posnela Saša Uršnik.

Moje ime je Ege Henigman Mutnica.
Sem učenec na šoli Dečkova.
Danes smo izdelali domine.
Domine bomo dali v avlo.
Danes se počutim v redu.

Moje ime je Jasna Lebar.
Moj sin je učenec na šoli Dečkova.
Na šoli Dečkova se vedno počutim lepo.
Dan odprtih vrat je super.
Želim si, da bi bil Dan odprtih vrat večkrat.

Na fotografiji je Irena Virant Krajnc.
Fotografijo je naredila Saša Uršnik.

Moje ime je Irena Virant Krajnc.
Sem učiteljica na šoli Dečkova.
Učiteljica sem že več let.
Hvaležna sem, da delam z ljudmi,
ki radi ustvarjajo.
Dan odprtih vrat smo pripravljali vsi zaposleni.
Dan odprtih vrat so pripravljali tudi vsi učenci.
Učenci in učitelji smo povedali svoje ideje.
Iskali smo fotografije o naši šoli.
Iskali smo tudi zgodbe in pesmi.
Učenci so veliko vadili.
Obiskovalci so se na Dnevu odprtih vrat dobro počutili.
Tudi učenci in zaposleni so se na Dnevu odprtih vrat dobro počutili.
Zato sem zelo vesela.
Zelo smo ponosni na našo šolo.

Dan odprtih vrat v Domu

Center Janeza Levca ima tudi Dom.

V Domu živijo učenci od ponedeljka do petka.

V Domu delajo vzgojitelji.

Vzgojitelji učencem pomagajo pri nalogah, kuhanju, pospravljanju ...

Vzgojitelji dobro skrbijo za učence.

Poglejmo si, kako je potekal Dan odprtih vrat v Domu.

Svoje misli je zapisala Tatjana Hočevnar.

Pripravili smo različne delavnice.

Učenci so pripravili pravljичni kotiček.

Učenci so pripravili skupinske igre.

Učenci so ustvarjali kolaž.

Starejši učenci so delali sadne sokove.

Starejši učenci so tudi presajali rože in likali perilo.

Učenci so izdelovali strip.

Strip je zgodba.

Strip ima veliko slik ali fotografij.

Učenci so pekli kruh in delali namaze.

Na fotografiji učenci delajo maso za kruh in piškote.

Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Naredili smo različne razstave.

Na razstavah smo pokazali izdelke učencev, domsko revijo Mulc, fotografije ...

Pripravili smo prav posebno razstavo izdelkov otrok.

Otroci so naredili izdelke, ko so se šolali na daljavo.

Otroci so se šolali na daljavo,

ko so bile šole zaprte zaradi koronavirusa.

To pomeni, da so se učili doma.

Na fotografiji sta učenca.

Predstavljata koronavirus.

Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Na fotografiji si učenka in učiteljica ogledujeta razstavo.

Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Učenci so nastopali na proslavi.
Plesali so in peli pesmi.

Na fotografijah so učenci.
Oblečeni so v narodno nošo.
To so posebna oblačila, ki so jih ljudje oblekli pred veliko leti.
Obe fotografiji je naredila Nada Žgank.

Na fotografiji je pevski zbor.
Domski pevski zbor se imenuje Vijolice.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Obiskovalci so si pogledali film.
V filmu so videli, kakšen je bil Dom pred mnogimi leti.
V filmu so videli zgodbo o Domu.
Obiskovalci so videli tudi, kakšen je Dom zdaj.

Obiskovalcem smo ponudili tudi hrano in pijačo.

Na fotografiji so starejši učenci.
Učenci pečejo palačinke.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Na fotografiji so vrednote, ki so pomembne stanovalcem v Domu. Vrednote so tisto, kar nam je pomembno in kar se trudimo delati. Stanovalci v Domu radi povedo stvari po resnici. Stanovalci v Domu so prijazni. Stanovalci v Domu so prijatelji. Stanovalci v Domu se imajo radi. Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Na fotografiji sta Irena Nose in učenka Nastja.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Na fotografiji sta ravnatelj Centra Janeza Levca in obiskovalec Dneva odprtih vrat.
Ravnatelju Centra Janeza Levca je ime Matej Rovšek.
Matej in obiskovalec igrata ročni nogomet.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Kaj so o Dnevu odprtih vrat v Domu povedali obiskovalci, učenci in zaposleni?

Dan odprtih vrat Doma je obiskalo veliko ljudi.

Povedali so nam, kaj si mislijo o Domu in o Dnevu odprtih vrat.

Na fotografiji je Monika Beganović.

Moje ime je Monika Beganović.

V Domu je bilo super.

Najbolj mi je bil všeč nastop moje sošolke Žive.

Na fotografiji je Irena Roblek.

Moje ime je Irena Roblek.

Sem učiteljica na OVI Jarše.

Učitelji in učenci šole OVI Jarše smo obiskali Dan odprtih vrat v Domu.

Učenci so obiskali svoje prijatelje, ki živijo v Domu.

V Domu so učenci pripravili čudovit plesni nastop.

Dom je bil zelo lepo okrašen.

Veselilo me je, da sem se lahko po dolgem času srečala s svojimi sodelavci iz Doma.

Na fotografiji je Živa Jakšič Ivačič.

Moje ime je Živa Jakšič Ivačič.
Sem učiteljica na OVI Jarše.
V Domu sem se počutila dobrodošlo.
Tudi moji učenci se v Domu zelo dobro počutijo.
Učenci radi hodijo v Dom.
Srečala sem vzgojitelje.
Vzgojitelji v Domu opravljajo svoje delo zelo dobro in z veseljem.

Na fotografiji je Mojca Jerovšek Toth.

Moje ime je Mojca Jerovšek Toth.
Sem svetovalna delavka na šoli OVI Jarše.
To pomeni, da pomagam in svetujem učencem, staršem in zaposlenim.
Vesela sem, da sem prišla na Dan odprtih vrat.
V Domu sem bila lepo sprejeta.
V Domu sem se počutila kot doma.
Videla sem veliko likovnih izdelkov.
V Domu so nam pripravili hrano.
Hrana je zelo dišala.
Otroci in mladostniki v Domu skupaj skrbijo za Dom.
Hvala za lep Dan odprtih vrat.

Moje ime je Julijana Kogovšek.
Dan odprtih vrat mi je zelo všeč.
Zelo lepo sem bila sprejeta.
Najbolj mi je bila všeč zgodba Doma Janeza Levca.
Všeč mi je bil pevski zbor.
Všeč mi je bil nastop plesalcev.
Plesalci so bili oblečeni v posebna oblačila.
Ta posebna oblačila imenujemo narodna noša.
Pohvaliti želim Dašo in Sašo.
Daša in Saša se trudita za naše otroke.
Daša in Saša otrokom pomagata, da so uspešni.
Hvala, da se trudite.
Hvala za Dan odprtih vrat.

Kako izgleda moj dan v šoli in Domu?

Dan odprtih vrat Doma je obiskalo veliko ljudi.

Povedali so nam, kaj si mislijo o Domu in o Dnevu odprtih vrat.

Monikin dan v šoli

Monika je učenka na šoli OVI Jarše.

Monika je povedala, kako poteka njen dan v šoli.

Preberimo si, kaj Monika počne v šoli.

Zjutraj imamo jutranji krog.

V jutranjem krogu smo učenci in učiteljica.

V jutranjem krogu se pogovarjamo,
gledamo slike in pojemo pesmi.

Včasih igramo igro spomin.

Spomin je igra iskanja enakih parov.

Rada tudi gledam video posnetke.

Vsako jutro skuham čaj za sošolce.

V razredu rada pomagam.

Brišem mize in odnesem smeti.

V razredu ločujemo odpadke.
Biološke odpadke odnesem v rjav zabojnik.

Rada grem v knjižnico.
V knjižnici je gospa Angela.
Angela nam prebere zgodbo.

Rada barvam mandale, šivam in plešem.
Na dvorišču se vozim s skirojem.
Mandale so pobarvane s posebnim vzorcem.

Naslednje leto grem v četrto skupino.

V četrti skupini so starejši učenci.
V četrti skupini imam prijatelje.
Zelo se veselim.

Na fotografiji Monika šiva.
Fotografijo je naredila Laura Pihlar.

Vidin dan v šoli

To je Vida.
Stara je 24 let.
Vida je učenka na šoli Levstikov trg.

Tako izgleda Vidin dan v šoli:

Vida obiskuje posebni program na šoli Levstikov trg.
V šoli ima Vida veliko obveznosti, ki jih je vesela.
Zjutraj se pogovarja s sošolci in z učiteljico.
Vida sošolcem pove, kaj je počela doma.

Potem ima Vida razredno zadolžitev.
Razredna zadolžitev je naloga,
ki jo Vidi določi učiteljica.
Vidina naloga je, da skuha kavo za učitelje.
Ko je kava skuhana, je naloga uspešno opravljena.

Vida gre v šolsko kuhinjo.

V kuhinji Vida pomaga Blagici
pripraviti malico za učence.

Potem se Vida vrne v razred,
kjer ima malico skupaj s sošolci.

Vida skupaj s sošolci peče ali kuha.
Danes so pekli grisine.
Grisini so dolge trde palčke iz kruha.

Vida ima v šoli tudi kosilo.

Po kosilu Vida likovno ustvarja.
Vida svoj dan v šoli konča z igranjem družabnih iger.

Dan učiteljice Petre

Na fotografiji sta učiteljica Petra in učenka Vida.

Vida ima v šoli učiteljico Petro.
Vida hodi v posebni program.
Posebnemu programu na Centru Janeza Levca
kdaj rečemo tudi OVI program.
Petra se zjutraj v šoli najprej družijo z učitelji.
Učitelji so Petrini sodelavci.

Petra začne pouk z jutranjim krogom.
Učenci in Petra se pogovarjajo o zanimivih stvareh.
Pogovarjajo se, kaj so počeli doma.

Petra pomaga učencem pri pospravljanju posode in
kuhanju kave za učitelje.
Petra za učence pripravi učno ali ustvarjalno dejavnost.
Petrini učenci so že odrasle osebe.
Petrini učenci so zelo samostojni.
Pri malici znajo jesti sami.

Po malici Petra z učenci počne različne stvari.
Včasih grejo na sprehod.
Včasih kuhajo.
Včasih likovno ustvarjajo.

Po kosilu se Petrin dan v šoli konča.
Po kosilu pride učiteljica Špela.
Petra pove učiteljici Špeli pomembne informacije o učencih.
Učiteljica Špela ostane v razredu.
Učiteljica Petra odide v zbornico.
Učiteljica Petra v zbornici pripravi naloge za naslednji dan.
Zbornica je soba za učitelje.

Kristinin dan v Domu

O svojem dnevu v Domu nam je povedala učenka Kristina Ivanič Pavšič.

Na fotografiji je Kristina.

Fotografijo je naredila Živa Jakšič Ivačić.

Moje ime je Kristina Ivanič Pavšič.

Iz šole pridem v Dom.

V Domu me čakata moja prijatelja: Jaka in Nika.

Najprej imamo sestanek.

Na sestanku se pogovarjamo, kako smo se imeli v šoli.

Zraven jemo malico in pijemo čaj.

Čaj je vroč ali pa hladen.

Potem imamo učne ure.

Jaz zelo rada računam.

Ko končamo naloge, gremo ven.

Pogumni raziskovalci gredo na grad ali na dvorišče.

Raziskovalci so ljudje, ki iščejo novo znanje in se radi učijo.

Če so zunaj črni oblaki, si obujemo škornje in palerine.

Tako lahko čofotamo po lužah.

Zvečer pridemo nazaj v Dom.

Umijemo si roke in gremo na večerjo.

Včasih pokličemo domov in se pogovarjamo po telefonu.

Po večerji se stuširamo in gremo spat.

Skoraj sem pozabila.

Pred spanjem še preberemo zgodbe.

V Domu mi je super.

Dan OVI skupine v Domu

Nastja, Nuša, Nina, Doroteja, Simon, Kalin, Yana in Živa so nam povedali, kako poteka njihov dan v Domu:

V Dom se pripeljemo s taksijem.

Najprej imamo malico in sestanek.

Potem gremo na sprehod.

Radi tudi ustvarjamo zapestnice, verižice ali rišemo.

Radi beremo knjige.

V omaro zložimo oblačila.

Pripravimo si oblačila za naslednji dan.

Sami skuhamo večerjo.

Pred večerjo si umijemo roke.

Nato pojemo večerjo.

Po večerji dežurni učenci pomijejo in pobrišejo posodo.

Nato se stuširamo in umijemo zobe.

Pred spanjem skupaj beremo pravljice.

Potem zaspimo.

Na fotografiji je Živa.
Živa pripravlja večerjo.

Na fotografiji učenki delata piškote.

Na fotografiji so učenci OVI skupine.
Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

Zanin dan v šoli

Zana Bek je učenka na šoli Dečkova.

Zana je naredila strip.

Strip je zgodba v slikah.

Strip ima tudi besedilo.

Besedilo je v stripu zapisano v oblaku.

Besedilo nam pove, kaj osebe v stripu govorijo.

Naslov stripa je Moj dan v šoli.

Učenka Zana je narisala in napisala kako poteka njen dan v šoli.

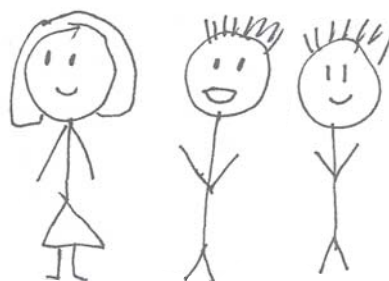
V stripu so naslednje osebe:

ZANA

UČITELJICA

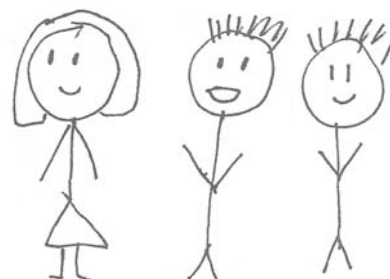

SOŠOLCI

Poglejmo si, kako se osebe v stripu predstavijo.

Nad glavo imajo oblček.

V oblčku piše, kaj je oseba povedala.

MOJ DAN V ŠOLI

Učenci se v šoli učijo geometrijo.
Geometrija je matematika.
Pri geometriji se učimo kako pravilno
narisati ravne črte in oblike.

Danes bo v šoli lep dan.
Učili se bomo geometrijo.
Učenka Zana je žalostna.
Učenka Zana ne mara geometrije.

PRIPRAVITE GEOMETRISKO ORODJE!

Učenci morajo pripraviti geometrijsko orodje.
Geometrijsko orodje so šestilo, ravnilo,
geotrikotnik, ...
Učenka Zana ni razumela
kakšno orodje potrebuje.
Tudi sošolka ne ve kaj je rekla učiteljica.

Učenci potrebujejo ošiljen svinčnik.
 Učenci sprašujejo ali so dobro ošilili svinčnik.

Narišite pravokotnici a in b.
 Pravokotnici sta dve ravni črti.
 Učenci potrebujejo geotrikotnik.
 Učenci iščejo geotrikotnik.

Učenci niso vedeli kakšen je geotrikotnik.
Zato končajo z geometrijo.
Učenci bodo računali.
Učenci so veseli.

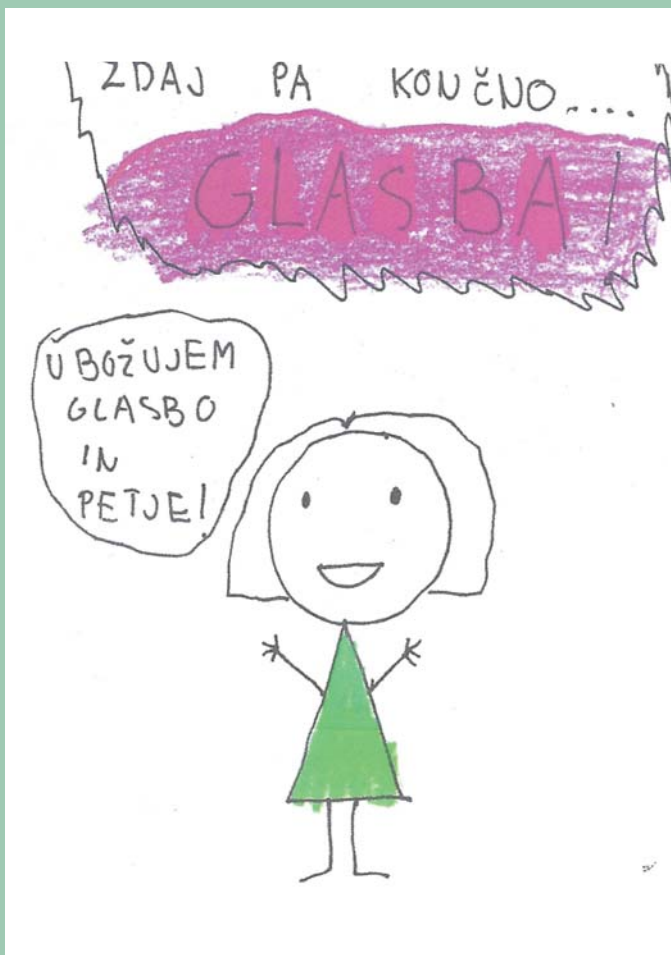
Učenci rešujejo matematično nalogo.
Matematična naloga je zelo težka.
Učenci ne znajo izračunati.

NAŠI MOŽGAVI RADIJO
SPROSTITEV!!!!!!
ZAPRI TE OČI 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Učenci in učiteljica so utrujeni.
Učenci in učiteljica zaprejo oči.
Učenci in učiteljica štejejo do 10.
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

Zdaj bomo brali zgodbe.
Zgodbe so najboljše!

Na vrsti je glasba.
Zana ima rada glasbo in petje.
Zana je vesela.

Zana in sošolci pejejo pesem.

Šole je konec.
Učenci gredo domov.
Učenci so veseli.

Zana je vesela.
Zana je zadovoljna.
Danes je bil najboljši dan!
Konec.

Kaj delajo druge enote Centra Janeza Levca?

Center Janeza Levca ima tri šole in Dom.
Center Janeza Levca ima tudi druge enote.

Enote Centra Janeza Levca so tudi:

- Mobilna specialno pedagoška služba
- Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca
- Izobraževalni center Pika
- Oddelek za projektne dejavnosti
- Zaposlitveni center Janez dela

Vsaka enota Centra Janeza Levca opravlja pomembno delo.

V knjigi vam poleg šol in Doma predstavljamo tudi različne enote Centra Janeza Levca.

Poglejmo si, kaj delajo različni deli Centra Janeza Levca.

Mobilna specialno pedagoška služba

V letošnjem šolskem letu v Mobilni specialno pedagoški službi dela 39 učiteljev in učiteljic.

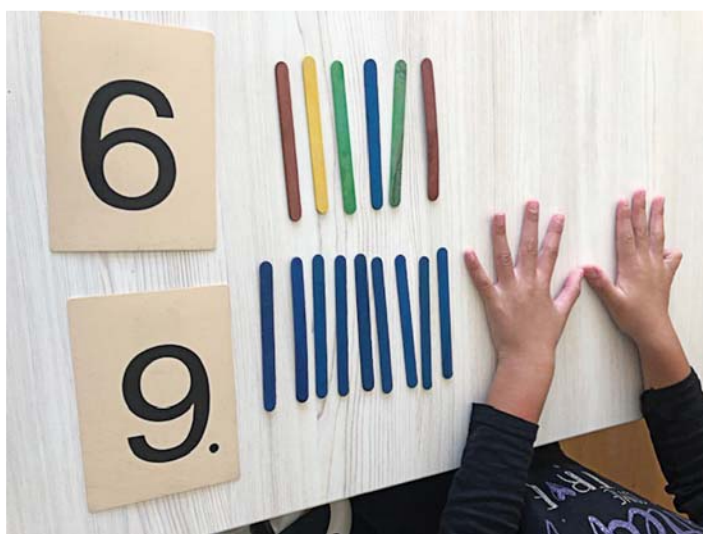
Zelo veliko učiteljev in učiteljic je po izobrazbi specialnih in rehabilitacijskih pedagogov.

Učitelji in učiteljice hodijo na veliko izobraževanj.

Na izobraževanjih se učijo.

Nova znanja jim pomagajo, da so boljši učitelji.

Učitelji med seboj znanje delijo in pomagajo drug drugemu.

Na fotografiji je učenec, s katerim dela specialna pedagoginja. Fotografija je iz arhiva Mobilne specialno pedagoške službe.

Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca

Danes je Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca varstveno delovni center. Ima veliko različnih programov.

Na primer: knjigoveznica in različne ustvarjalne delavnice.

Ljudje se lahko s pomočjo delovnega in zaposlitvenega centra tudi vključijo v zaposlitvene dejavnosti.

To pomeni, da lahko delajo.

Delovni in zaposlitveni center izdeluje tudi izdelke za druga podjetja in trgovino Skrbovin'ca.

V trgovini Skrbovin'ca tudi drugi varstveno delovni centri prodajajo svoje izdelke.

Delovni in zaposlitveni center ima tudi socialno varstvene dejavnosti.

To pomeni, da center skrbi in varuje ljudi.

Na fotografiji je trgovina Skrbovin'ca.
Fotografijo je naredil Emir Okanović.

Izobraževalni center Pika

Na izobraževalnem centru Pika delamo veliko stvari:

- izobražujemo
- svetujemo in
- pomagamo staršem.

Dvakrat smo organizirali tudi zelo dolgo izobraževanje.

Izobraževanje je trajalo dve leti.

Na izobraževanje so hodili različni strokovnjaki.

Strokovnjaki so ljudje, ki veliko vedo o eni temi.

Napisali smo 14 knjig o pomembnih temah za strokovnjake.

Napisali smo 5 priročnikov za strokovnjake.

Napisali smo 86 odgovorov na vprašanja strokovnjakov in staršev.

Odgovori so na spletni strani Izobraževalnega centra.

Tako si odgovore lahko vsi pogledajo.

Na fotografiji so knjige Izobraževalnega centra Pika.
Fotografijo sta naredili Sara Marn in Nastja Oder.

Oddelek za projektne dejavnosti

Oddelek za projektne dejavnosti vsako leto organizira festival »Igraj se z mano«.

Organizira tudi dogodke Bodi športnik in Bodi umetnik.

Oddelek za projektne dejavnosti skrbi tudi za evropske projekte.

Druge ljudi izobražuje o osebah s posebnimi potrebami.

Organizira tudi izmenjavo učiteljev iz drugih držav.

To pomeni, da učitelji iz drugih držav pridejo na obisk v Slovenijo.

Tudi slovenski učitelji gredo na obisk k učiteljem v drugo državo.

Tako si učitelji pomagajo in izmenjajo znanje.

Oddelek sodeluje tudi z Društvom za kulturo inkluzije.

Na fotografiji je festival Igraj se z mano.
Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Zaposlitveni center Janez dela

Danes je v zaposlitvenem centru zaposlenih osem oseb.

Pomagajo jim trije mentorji.

V letu 2022 imamo veliko novih izdelkov.

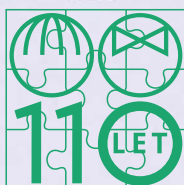
Najbolj znan izdelek je še vedno inovativna bombeta za burgerje.

Na fotografiji je Zaposlitveni center Janez dela.
Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

3 . P O G L A V J E

Kaj nas na Centru Janeza Levca čaka v naslednjih 110 letih?

Na Centru Janeza Levca smo razmišljali, kaj vse nas čaka v naslednjih 110 letih? Naslednjim 110 letom in še več rečemo prihodnost. Prihodnost je tisto, kar se še bo zgodilo. Za naslednja leta imamo veliko želja. Prepričani smo, da lahko skupaj želje uresničimo.

Želje ravnatelja za naslednjih 110 let

Na fotografiji je Matej Rovšek.
Fotografijo je naredila Čarna Rovšek.

Ravnatelj Centra Janeza Levca je dr. Matej Rovšek.
Ravnatelj je napisal, kaj si želi za Center Janeza Levca za naslednjih 110 let.

Pomembno je, da bo Center Janeza Levca v prihodnosti dober in da bo delal dobro.
Rečemo lahko tudi, da bo kakovosten.

Če želimo, da bo Center Janeza Levca kakovosten,
potem se moramo vsak dan za to truditi.

Kakovostni bomo, če bomo skrbeli za naše učence, njihove starše in zaposlene.
Kakovostni bomo, če bomo spoštovali naše učence, njihove starše in zaposlene.
Kakovostni bomo, če bomo drug za drugega poskrbeli in se trudili delati dobro.
Kakovostni bomo, če bomo iskali nova znanja in jih tudi znali uporabiti.
Želim si, da bo Center Janeza Levca vsak dan in tudi čez 110 let kakovosten.

Želje Mestne občine Ljubljana za naslednjih 110 let

Na fotografiji je Marija Fabčič.

Marija Fabčič vodi Oddelek za predšolsko vzgojo in izobraževanje Mestne občine Ljubljana.

Marija Fabčič je napisala, kaj si želi za Center Janeza Levca za naslednjih 110 let.

Vesela sem, da smo s Centrom Janeza Levca naredili že veliko dobrega za otroke.

Pomagali smo pri izvedbi festivala »Igraj se z mano«.

Pomagali smo pri nastanku Izobraževalnega centra Pika.

Skrbimo, da Izobraževalni center Pika lahko deluje.

Trudili smo se, da bi se otroci vključevali v različne programe.

Skupaj razmišljamo, kako naj izgleda šola danes.

Trudimo se, da bi se vsi učenci lahko učili skupaj v isti šoli.

Vse to delamo zato, da bi se naši učenci lažje učili.

Vse to delamo zato, da bi se naši učenci naučili več različnih in uporabnih stvari.

Pomembno je, da sprejemamo druge, tudi, če so malo drugačni.

Pomembno je, da druge spoštujemo in se do njih lepo obnašamo.

Za vse to se trudimo v Mestni občini Ljubljana.

Center Janeza Levca dela veliko dobrih stvari.

Center Janeza Levca nam je pokazal, da je vse mogoče.

Zelo sem vesela, da lahko delamo skupaj s Centrom Janeza Levca.

Želje Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport za naslednjih 110 let

Na fotografiji je Polona Šoln Vrbinc.

Polona Šoln Vrbinc vodi Sektor za izobraževanje otrok s posebnimi potrebami na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport. Polona Šoln Vrbinc je napisala, kaj si želi za Center Janeza Levca za naslednjih 110 let.

Center Janeza Levca ste veliki.

Veliki ste v različnih pogledih.

Veliki ste, saj ste največja osnovna šola s prilagojenim programom v Sloveniji.

Veliki ste, ker opravljate veliko dobrega dela.

V Centru Janeza Levca vse nas učite, kako sprejemati ljudi, ki so drugačni od nas.

Učite nas tudi, kako dobro delati skupaj.

Veliki ste zaradi krasnih učencev.

Veliki ste, ker znate skupaj delati s starši.

Skupaj s starši se trudite delati tako, da se otroci dobro in varno počutijo.

Veliki ste, ker pri vas delajo ljudje, ki veliko znajo.

Pravimo jim strokovnjaki.

Strokovnjaki na Centru Janeza Levca imajo veliko znanja in svoje delo radi opravljajo.

Strokovnjaki vsem nam pomagajo in nas učijo biti boljši.

Naša naloga ministrstva je, da skrbimo,

da hodijo otroci s posebnimi potrebami v čim boljše šole.

Zelo smo veseli, da nam Center Janeza Levca pri tem pomaga.

Centru Janeza Levca čestitamo ob 110. rojstnem dnevu.

Veselimo se, da bomo skupaj lahko dobro delali tudi v naslednjih letih.

Želje učencev, staršev in zaposlenih za naslednjih 110 let

Učenci in učitelji Osnovne šole Dečkova so skupaj razmišljali, kaj bi si želeli v prihodnosti.

Nekateri so razmišljali, kaj bi si želeli v šoli.

Nekateri so razmišljali, kaj bi si želeli v svojem življenju.

Risbe so narisali učenci 6. a razreda.

Obrni stran in preberi njihove želje.

NAŠO ŠOLO
BI SPREMENILA
V SUPER ŠOLO!
UČENCEM BI BILA
TAKO VŠEČ, DA BI
VSAK DAN ČAKALI
NA POVIŠ

O... DABI
LE BILI
VSI PRIJAZNI
MED
SEBOJ!

O, KO BI
IMELI POSEBNO
HIŠKO ZA
POČITNICE
...

O... KAKO BI BILO
ZABAVNOČE BI
IMELI OB ŠOLI...

NAŠA ŠOLA
BO ENKRAT
LEPŠE
IZGLEDALA
UPAM!!!

VEEELIKO
KNJŽNICO
IN ZABAVO

NUJNO!
...ŠE ENO
ŠOLO ZRAVEN
NAŠE ŠOLE!

AH... RABIMO
NOVE UČILNICE
IN NOVE
STVARI

GLASBENO
UČILNICO BI
IMEL...
...ENKRAT...!!

PROSTORNO
JEDILNICO,
BI RADI IMELI!

SOBO ZA
SPROŠČANJE
BI IMELA!!
...
ZA UČITELJE
IN UČENCE!

...PA ZA
UMIRITEV!
JAZ
TUDI!

Tudi dijaki in vzgojitelji iz Doma so razmišljali, kako bo izgledalo življenje in kako bo izgledala šola v naslednjih 110 letih.

Napisali so:

Sreča je takrat, ko se sami dobro počutimo v sebi.

Zato si želim, da bomo v prihodnosti zaposleni sami pri sebi zadovoljni.

Šele potem bomo lahko srečni.

Drugim lahko damo samo tisto, kar nosimo v sebi.

Zato je pomembno, da vsak dan v sebi iščemo dobre stvari, znanje in pogum.

Tomaž Klepec, vzgojitelj v Domu

Na fotografiji je Višnja Gladović, vzgojiteljica v Domu.

Že v zadnjih 20 letih se je zelo veliko stvari spremenilo.

Ko sem začela študirati, sem uporabljala disketo.

15 let nazaj sem si kupila prvi prenosni računalnik.

Danes pa že uporabljam videoklice za pogovore.

Tehnologija se je zelo hitro razvila.

Zato si zelo težko predstavljam, kakšen bo svet čez 110 let.

Predstavljam si le še robote.

Upam,

da bo v prihodnosti Dom ostal za učence prijazen in varen.

Upam, da se bodo učenci v Domu dobro počutili.

Upam, da jih bomo lahko dobro pripravili na življenje.

Upam tudi, da bo Dom imel mansardo z okni in ventilacijo.

V šoli OVI Jarše so o prihodnosti razmišljali tako:

Na fotografiji je Neža Cerle.

Želim si, da bi se v prihodnosti učenci učili več uporabnih stvari.
Takih stvari, ki bi jih lahko uporabili vsak dan v svojem življenju.
Upam, da se bodo učenci lahko čim bolj direktno učili znanj za življenje.
Želim si, da jim bodo pri tem pomagale učiteljice in učitelji,
ki znajo veliko stvari narediti in imajo veliko znanja za življenje.

Na fotografiji je Barbara Leopold.

Za prihodnost Centra Janeza Levca imamo veliko želja.
Želim si, da bo šola dala učencem kar potrebujejo in si želijo.
Želim si, da bo šola pripravila učence na življenje.
Želim si, da bomo vsi zaposleni na šoli skupaj dobro delali.
Želim si, da bomo imeli na šoli več prostora za učenje in igro.
Želim si, da bo v šoli delalo več logopedov,
da bodo lahko pomagali učencem.
Za na konec si želim, da bomo vsi z veseljem hodili v šolo.

Na Osnovni šoli Levstikov trg so starši in učenci razmišljali, kako bo izgledala šola čez 110 let. Učenci pa so šolo čez 110 let tudi narisali.

Na fotografiji je Tatjana Novak.
Tatjana Novak je mama učenke.

Zelo težko si predstavljam, kako bo šola izgledala čez 110 let. Spomnim se, kako drugačne so bile šole, ko sem bila sama učenka. Danes lahko učenci delajo več stvari. Na primer, lahko se učijo več jezikov. Pomagajo si lahko z elektronskimi napravami. Zanimivo bo gledati, kako se bodo šole spreminjale.

Na fotografiji je Janja Strnad s svojo hčerko.
Janja Strnad je mama učenke.

Spomnim se filma Vrnitev v prihodnost. Film govori o tem, kako bo svet izgledal v prihodnosti. Prihodnost je izgledala drugače, kot so jo pokazali v filmu. Zato si tudi jaz ne upam napovedati, kakšna bo prihodnost. Tega nobene zares ne ve. Upam, da bodo v prihodnosti moji otroci veseli in srečni.

Kako bo izgledala šola čez 110 let?

Učenci Osnovne šole Levstikov trg so narisali, kako naj bi izgledala šola čez 110 let.

Sliko je narisal Viktor Račečič.

Viktor si predstavlja, da bomo imeli v prihodnosti šolo pod vodo.

Do šole se bomo potopili z vodnimi skuterji.

Uspelo pa nam bo udomačiti tudi vodne živali.

Slika je nastala v februarju 2022.

Mentorica slike je bila Andreja Žele.

Sliko je narisal Jože Režonja.

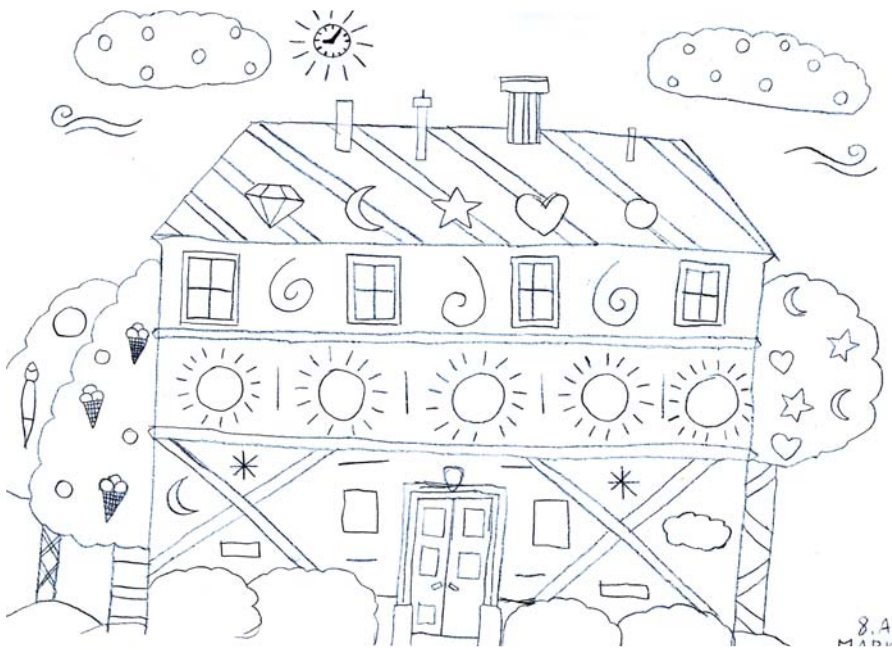
Jože si predstavlja mesto v prihodnosti.

Hiše bodo bolj moderne, avtomobili bodo leteli po zraku, uporabljali bomo več tehnologije.

Učenci se bomo v šolo pripeljali kar sami s svojim robotsko vodenim avtomobilom.

Slika je nastala v februarju 2022.

Mentorica slike je bila Tadeja Dolenc.

Sliko je narisal Mark Radonič Kastelic.

Mark si šolo čez 110 let predstavlja kot iz pravljice, poslikano z veselimi motivi, v okolici pa bodo na drevesih rastle piškoti, sladoled in bonboni.

Imeli bomo samo eno uro, to bo sončna ura.

Slika je nastala v februarju 2022.

Mentorica slike je bila Tadeja Dolenc.

Sliko je narisal Zlatan Mujagić.

V prihodnosti bomo imeli svoje omare, ki bodo same pripravljale in pospravljale šolske pripomočke.

Tako bo otrokom ostalo več časa za igro.

Slika je nastala v februarju 2022.

Mentorica slike je bila Tadeja Dolenc.

Razmisleki o prihodnosti drugih enot Centra Janeza Levca

Center Janeza Levca ima tri šole in Dom.
Center Janeza Levca ima tudi druge enote.

Enote Centra Janeza Levca so tudi:

- Mobilna specialno pedagoška služba
- Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca
- Izobraževalni center Pika
- Oddelek za projektne dejavnosti
- Zaposlitveni center Janez dela

Vsaka enota Centra Janeza Levca opravlja pomembno delo.

V knjigi vam poleg šol in Doma predstavljamo tudi različne enote Centra Janeza Levca.

Poglejmo si, kaj so želje različnih delov Centra Janeza Levca za prihodnost.

Mobilna specialno pedagoška služba

V prihodnosti bomo v Mobilni specialno pedagoški službi sprejemali samo učitelje in učiteljice, ki so specialni in rehabilitacijski pedagogi.

Vsi učitelji in učiteljice bodo hodili na izobraževanja in se veliko učili.

V naslednjih letih se bodo spremenila tudi nekatera pravila v zakonih.

Zaradi teh novih pravil bomo tudi mi delali malo drugače.

Učitelji bodo lahko pomagali tudi šolam.

Na fotografiji je učenec,
s katerim dela specialna pedagoginja.
Fotografija je iz arhiva
Mobilne specialno pedagoške službe.

Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca

V prihodnosti nam je pomembno, da bomo svoje delo vedno bolj opravljali. Skrbeli bomo, da bodo ljudje poznali delovni in zaposlitveni center. Skrbeli bomo, da bodo ljudje pri nas zadovoljni. Skrbeli bomo, da se bo center še naprej rastel.

Na fotografiji je Delovni in zaposlitveni center Janeza Levca. Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Izobraževalni center Pika

V prihodnosti želimo pomagati tudi vzgojiteljem in učiteljem. Učiteljem in vzgojiteljem želimo pomagati, da nove načine dela začnejo uporabljati. Zanimalo nas bo tudi, ali novi načini dela pomagajo otrokom s posebnimi potrebami.

Na fotografiji so knjige Izobraževalnega centra Pika. Fotografijo sta naredili Sara Marn in Nastja Oder.

Oddelek za projektne dejavnosti

Naloge Oddelka za projektne dejavnosti se v prihodnosti ne bodo močno spremenile. Še naprej bodo skrbeli za dejavnosti za učence Centra Janeza Levca.

Upajmo, da bomo dobili denar za projekte.

S projekti bomo podpirali vključevanje oseb s posebnimi potrebami v družbo.

Na primer,

da bodo lahko tudi učenci s posebnimi potrebami hodili v isto šolo kot drugi učenci.

Na fotografiji je festival Igraj se z mano. Fotografijo je naredila Nada Žgank.

Zaposlitveni center Janez dela

V prihodnosti bomo naredili še več različnih izdelkov.

Želimo delati tudi slaščice in druge sladke izdelke.

Zgradili bomo tudi nove učne delavnice na Karlovški cesti 18.

Tam se bodo lahko učili tudi učenci Centra Janeza Levca.

Na fotografiji je Zaposlitveni center Janez dela. Fotografija je iz arhiva Centra Janeza Levca.

